

Beslissing

van de VREG

met betrekking tot het ter goedkeuring voorgelegde “*Aansluitingscontract Elektriciteit – Middenspanning en Hoogspanning (1 kV < Un < 36 kV)*”, inclusief de bijhorende bijlagen, van de elektriciteitsdistributienetbeheerders.

Inhoud

1.	Inleiding	4
1.1.	Aanleiding – Vraag Fluvius tot goedkeuring aansluitingscontract	4
1.2.	Voorwerp van deze beslissing – Herziening aansluitingscontract	4
1.3.	Voorgeschiedenis – Contract niet eerder goedgekeurd	5
1.4.	Wettelijk kader – Algemeen	6
1.5.	Wettelijk kader – Voorafgaande consultatie.....	7
1.5.1.	De belanghebbenden worden op de meest efficiënte manier bereikt en geïnformeerd van het voorstel	7
1.5.2.	De belanghebbenden worden geïnformeerd van het voorstel	8
1.5.3.	De belanghebbenden kunnen opmerkingen op het voorstel formuleren	9
1.5.4.	De belanghebbenden worden geïnformeerd over de wijze waarop met deze opmerkingen werd omgegaan door de DNB, inclusief de omstandige motivering daarvan.....	9
1.5.5.	Conclusie met betrekking tot de consultatie.....	9
1.6.	Post-consultatie – Aangepast Voorstel Aansluitingscontract	9
2.	Analyse en beoordeling.....	12
2.1.	Preliminair – Historische discussies beslecht	12
2.1.1.	<i>‘Onderneming’</i> versus <i>‘niet-onderneming’</i> – al dan niet toepasselijkheid van de regels met betrekking tot <i>onrechtmatige bedingen</i>	12
2.1.2.	Aansluitingscontract versus aansluitingsreglement	13
2.1.3.	In de praktijk.....	15
2.2.	Hoofdttekst – “Aansluitingscontract”	15
2.2.1.	Artikel 1 – Voorwerp van dit contract	15
2.2.2.	Artikel 2 – Vermelding van de bijlagen	16
2.2.3.	Artikel 2 – Vermelding van de zin “Bijlage, als modelcontract nagezien door de VREG”	17
2.2.4.	Artikel 3 – Klantengroep voor Tarief (weblinken).....	18
2.2.5.	Artikel 4 – Typeschema van de Aansluiting overeenkomstig het Synergrid Voorschrift C1/117.....	18
2.2.6.	Artikel 4 – Kenmerken van de meting (specifieke bepalingen onderhoud).....	18
2.2.7.	Artikel 4 – Kenmerken van de meting (onduidelijke zinsbouw en woordgebruik)	19
2.2.8.	Artikel 4 – Ter beschikkingstelling van Pulsen	20
2.2.9.	Artikel 5 – Installaties van de DNG	21
2.2.10.	Artikel 6 – Lijst van installaties	21
2.2.11.	Artikel 7 – Contactgegevens	23
2.2.12.	Artikel 8 – Slotbepalingen.....	23
2.3.	Tussenconclusie: Geen goedkeuring van het Voorstel Aansluitingscontract mogelijk, geen verdere integrale analyse van de bijhorende bijlagen.....	24
2.4.	Bijlage “Algemene voorwaarden” – Enkele aandachtspunten	25
2.4.1.	Artikel 2 – Definities	25
2.4.2.	Artikel 5.3 – Buiten- en herindienststelling en wegname van een aansluiting.....	26
2.4.3.	Artikel 5.4 – Wegname van een aansluiting	26
2.4.4.	Artikel 11 – In globo.....	27
2.4.5.	Artikel 11.1 – Algemeen	27
2.4.6.	Artikel 11.2.1 – Onderbrekingen en variaties van de spanning en frequentie (Toepassingsgebied).....	28
2.4.7.	Artikel 11.2.2 – Onderbrekingen en variaties van de spanning en frequentie (Foutaansprakelijkheid).....	29

2.4.8.	Artikel 11.2.3 en 11.2.4 – Onderbrekingen en variaties van de spanning en frequentie (Decretale ongemakkenvergoedingsregeling en Gemeenschappelijke bepalingen)	31
2.4.9.	Artikel 11.3 – Laattijdige aansluiting en heraansluiting.....	34
2.4.10.	Artikel 11.4 – Werkzaamheden aan de aansluiting	36
2.4.11.	Artikel 11.5 – Procedure bepalingen inzake de aanspraak op vergoeding	36
2.4.12.	Algemene opmerking aangaande ‘Schadevergoeding bij inbreuk in verband met persoonsgegevens’ en ‘Forfaitaire vergoeding bij laattijdige plaatsing van een digitale meter’	37
2.4.13.	Algemene opmerking aangaande beperkingen van aansprakelijkheid en verlagen van aansprakelijkheidsplafonds.....	37
2.5.	Bijlage “Cabine met meerdere netgebruikers” – Enkele aandachtspunten	38
2.6.	Bijlage “Modulatie van productie-installaties (en energieopslagfaciliteiten) op bevel van de distributienetbeheerder” – Enkele aandachtspunten	38
3.	Conclusie	41
3.1	In het algemeen.....	41
3.2	In het bijzonder	41
3.3	Quo vadis?	42
4.	Beschikkend gedeelte	43

1. Inleiding

1.1. Aanleiding – Vraag Fluvius¹ tot goedkeuring aansluitingscontract

Met zijn schrijven van 26 mei 2023 wou Fluvius “*het aangepaste Aansluitingscontract en de bijhorende bijlagen ter goedkeuring voorleggen aan de VREG*”.

1.2. Voorwerp van deze beslissing – Herziening aansluitingscontract

Fluvius wenst het huidige, in voege zijnde, “*Aansluitingscontract Elektriciteit – Hoogspanning (1 kV < Un < 36 kV)*” (hierna “*Huidige Aansluitingscontract*”) te herzien.

Fluvius legt daartoe een voorstel van aangepast “*Aansluitingscontract elektriciteit hoogspanning (1 kV < Un < 36 kV)*”² (hierna “*Voorstel Aansluitingscontract*”) voor, alsook de bijhorende bijlagen, en vraagt daarvan de goedkeuring.

De tekst van het Voorstel Aansluitingscontract is een herwerking van het Huidige Aansluitingscontract.

In totaliteit worden volgende documenten voorgelegd:

A. Het Voorstel Aansluitingscontract, als volgt gestructureerd:

- Een **hoofdttekst** (het centrale contractuele corpus); en
- De bijhorende **bijlagen** (“indien van toepassing”), waaronder:
 - o Bijlage “Algemene voorwaarden betreffende de Aansluitingen op het Elektriciteitsdistributienet Middenspanning en Hoogspanning”
 - met bijkomende, onderliggende bijlage “Bepaling van de forfaitaire schadevergoeding in het kader van het Aansluitingscontract elektriciteit Middenspanning en Hoogspanning (1 kV < Un <= 36kV)”
 - o Bijlage “Lokale productie-installaties en noodgroepen”
 - o Bijlage “Modulatie van productie-installaties op bevel van de Distributienetbeheerder”
 - o Bijlage “Cabine met meerdere netgebruikers”
 - o Bijlage “Bepaling van de forfaitaire schadevergoeding in het kader van het Aansluitingscontract elektriciteit Middenspanning en Hoogspanning (1 kV < Un <= 36kV)” (zie ook de eerste bijlage “Algemene voorwaarden [...])”
 - o Bijlage “TRANS HS aansluiting”
 - o Bijlage “TRANS LS aansluiting”

B. Een begeleidende nota: “Nota wijzigingen Aansluitingscontract Elektriciteit”, waarin duiding gegeven werd bij de consultatie

C. Het consultatieverslag

¹ Fluvius System Operator cv, met ondernemingsnummer 0477.445.084 en met zetel te Brusselsesteenweg 199, 9090 Melle (hierna “Fluvius”). De VREG verleende bij beslissing van 26 juni 2018 (BESL-2018-21) toestemming aan de distributienetbeheerders Gaselwest, IMEA, Imewo, Intergem, Iveka, Iverlek, Sibelgas, PBE, Infrac West, IVEG, en Inter-energa (thans Fluvius Limburg) om een beroep te doen op werkmaatschappij Fluvius System Operator cv (“Fluvius”).

² De titel werd later gewijzigd naar “Aansluitingscontract Elektriciteit – Middenspanning en Hoogspanning (1 kV < Un < 36 kV)”.

1.3. Voorgeschiedenis – Contract niet eerder goedgekeurd

Het aansluitingscontract maakte nog niet eerder het voorwerp uit van een algehele goedkeuring van de VREG, omdat de huidige versie van het aansluitingscontract dateert van vóór de introductie van de vereiste van goedkeuring van alle "modelcontracten voor aansluiting" sinds de inwerkingtreding van het TRDE in versie van 5 mei 2015.^{3, 4} Voorheen moest het aansluitingscontract enkel ter commentaar overgemaakt worden aan de VREG. Het (destijds) voorstel van aansluitingscontract werd ingediend op 16 maart 2015, onder gelding van art. I.3.1.2 TRDE ([versie van 15 mei 2012](#)).⁵ De VREG gaf hierop commentaar bij advies van 22 december 2015 ([ADV-2015-09](#), "Opmerkingen van de VREG op het model van Aansluitingscontract Elektriciteit Hoogspanning en Gas Middendruk"). Het aansluitingscontract trad in werking op 1 januari 2017.

Bij beslissing van 30 maart 2022 ([BESL-2022-40](#)) keurde de VREG een voorstel tot wijziging van het "aansluitingscontract elektriciteit hoogspanning (1 kV < Un < 36 kV)" goed, onder voorwaarde van het ter goedkeuring voorleggen, tegen 31 maart 2023, van een geconsulteerd voorstel van het *gehele* aansluitingscontract. De reden voor de voorwaarde werd vermeld in de betreffende beslissing, onder punt II.2 (eigen onderlijning):

"Het is o.i. in principe niet aangewezen een wijziging goed te keuren van een contract dat niet eerder in zijn geheel goedgekeurd werd. Echter, een algehele grote herziening van het aansluitingscontract staat op de planning. De huidige wijzigingen zijn bovendien dringend: er geldt een strikte timing waarbinnen de distributienetbeheerder klaar moet zijn met de implementatie van de nieuwe tariefstructuur. De netgebruikers moeten hiertoe hun toegangsvermogen kunnen kiezen door middel van een portaal vóór de lancering van de nieuwe tariefdrager waarvan de inwerkingtreding wordt vastgelegd in de tariefmethodologie 2021-2024. De modaliteiten rond de keuze van dit toegangsvermogen, zeker voor klantenwissels en nieuwe aansluitingen, moeten opgenomen worden in het aansluitingscontract."

In lijn met voornoemde beslissing ([BESL-2022-40](#)) heeft Fluvius het gehele aansluitingscontract ter goedkeuring voorgelegd.

³ Goedgekeurd door de Vlaamse regering bij Besluit van 8 januari 2016, gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 18 maart 2016, en in werking getreden op 28 maart 2016.

⁴ Later (vanaf TRDE versie 20 september 2019) evolueerde dit naar een goedkeuringseis geldend voor alle aansluitingsvoorwaarden, ongeacht dus of deze het voorwerp uitmaken van een contract, reglement, voorschrift, etc. Deze goedkeuringseis van alle aansluitingsvoorwaarden heeft een Europese grondslag: conform artikel 59(7)(a) van de richtlijn 2019/944 betreffende gemeenschappelijke regels voor de interne markt voor elektriciteit en tot wijziging van Richtlijn 2012/27/EU (= de zogenaamde 'Vierde Elektriciteitsrichtlijn') zijn de regulerende instanties bevoegd voor de vaststelling of voorafgaande goedkeuring van ten minste de nationale methoden voor het berekenen of vastleggen van de voorwaarden inzake, onder meer, de aansluiting op de nationale netten.

⁵ Goedgekeurd bij Besluit Vlaamse Regering van 25 mei 2012, B.S. 14 november 2012

1.4. Wettelijk kader – Algemeen

In toepassing van het TRDE sluit de distributienetgebruiker (hierna ook “DNG”) aangesloten op het elektriciteitsdistributienet op hoogspanning en middenspanning een aansluitingscontract met de distributienetbeheerder (hierna ook “DNB”):

“Voor elke nieuwe aansluiting op het midden- of hoogspanningsnet moet de elektriciteitsdistributienetgebruiker met de elektriciteitsdistributienetbeheerder een aansluitingscontract sluiten. Hetzelfde geldt voor elke nieuwe aansluiting aan laagspanningszijde op een transformator tussen het midden- en laagspanningsnet.”
(art. 2.2.84, §1 TRDE)

Het aansluitingscontract bevat de aansluitingsvoorwaarden en conform art. 1.2.4 TRDE moeten aansluitingsvoorwaarden, alsook de wijzigingen daaraan, door de VREG worden goedgekeurd. Zodoende moet het aansluitingscontract door de VREG worden goedgekeurd.

In geval van een goedkeuringsbevoegdheid gaat de goedkeurende overheid na of de goed te keuren akte overeenstemt met de vigerende regelgeving en conform is met het algemeen belang. Conform zijn missie, taken en bevoegdheden dient de VREG het door Fluvius overgemaakte Voorstel Aansluitingscontract (en de bijhorende bijlagen) zodus aan een omvangrijke set regelgeving te toetsen.⁶ Die betrokken set aan regelgeving onderging, sinds de indiening van het vorige aansluitingscontract (2015), bijzonder grote wijzigingen. Onder meer valt te denken aan de evoluties van het Wetboek van Economisch Recht (hierna “WER”) (in het bijzonder Boeken IV en VI), alsook de integrale vervanging van het Oud Burgerlijk Wetboek (hierna “OBW”) door het Burgerlijk Wetboek (hierna “BW”). Tot slot gaat de VREG ook na of de voorwaarden van het aansluitingscontract transparant, redelijk en niet-discriminerend zijn (zoals o.a. bepaald in art. 1.2.4, §3, laatste lid TRDE).

De procedure die bij dit goedkeuringstraject gevolgd moet worden, is bepaald in art. 1.2.4, §5 TRDE.

“De elektriciteitsdistributienetbeheerder moet elke vaststelling of wijziging van documenten met daarin aansluitings- of (data)toegangsvoorwaarden [...] consulteren op de wijze bepaald in §7. De elektriciteitsdistributienetbeheerder maakt na consultatie het voorstel, samen met een verslag van de consultatie, over aan de VREG met het oog op de goedkeuring [...].”

De VREG neemt [...] na ontvangst van het voorstel een beslissing tot goedkeuring, tot verzoek om herziening van het voorstel, of tot weigering van de goedkeuring.

Pas na goedkeuring door de VREG kunnen de voorwaarden in werking treden. [...]” (art. 1.2.4, §5 TRDE)

Artikel 1.2.4, §7 TRDE bepaalt vervolgens de minimale kwaliteitseisen van de hiervoor bedoelde consultatie. Tevens is bepaald dat de DNB een consultatieprocedure moet opstellen die minstens aan deze voorwaarden voldoet, en deze ter goedkeuring moet voorleggen aan de VREG.

⁶ Zie o.a. Titel III, Hoofdstuk 1, Afdeling II Decreet van 8 mei 2009 “houdende algemene bepalingen betreffende het energiebeleid”, BS 7 juli 2009 en <https://codex.vlaanderen.be/Zoeken/Document.aspx?DID=1018092¶m=inhoud>. Hierna “Energiedecreet”.

“De consultatie van belanghebbenden, bedoeld in §5, houdt in dat de belanghebbenden op de meest efficiënte manier bereikt en geïnformeerd worden van het voorstel, opmerkingen op het voorstel kunnen formuleren, alsook geïnformeerd worden over de wijze waarop met deze opmerkingen werd omgegaan door de elektriciteitsdistributienetbeheerder, inclusief de omstandige motivering daarvan. De elektriciteitsdistributienetbeheerder hanteert hiervoor een door de VREG goedgekeurde consultatieprocedure die minstens aan deze voorwaarden voldoet.

De elektriciteitsdistributienetbeheerder legt een voorstel voor consultatieprocedure, vermeld in het voorgaande lid, ter goedkeuring voor aan de VREG. [...]” (art. 1.2.4, §7 TRDE)

De VREG keurde de wijze van het uitvoeren van consultaties voor aansluitingscontract goed bij beslissing [BESL-2022-33](#). Voor (wijzigingen aan) het aansluitingscontract gaat het om een formele marktconsultatie, met optioneel ook (een) voorafgaande interactieve overlegssessie(s).

1.5. Wettelijk kader – Voorafgaande consultatie

De hiervoor omschreven procedure (cf. art. 1.2.4, §5 en §7 TRDE) houdt in dat, voorafgaand aan het ter goedkeuring voorleggen aan de VREG van nieuwe of gewijzigde voorwaarden, een verplichte consultatie van belanghebbenden moet plaatsvinden.

Een consultatie van belanghebbenden vond plaats van vrijdag 17 maart 2023 tot en met vrijdag 28 april 2023.

De VREG keurde de door Fluvius voorgestelde wijze van uitvoeren van consultaties voor (o.a.) het aansluitingscontract goed bij beslissing [BESL-2022-33](#). Voor (wijzigingen aan) het aansluitingscontract betreft het een formele marktconsultatie, met optioneel ook (een) voorafgaande interactieve overlegssessie(s).

Zoals reeds vermeld, bepaalt art. 1.2.4, §7 TRDE de minimale kwaliteitseisen van een consultatie. Het gaat om volgende eisen:

- de belanghebbenden worden op de meest efficiënte manier bereikt en geïnformeerd van het voorstel;
- de belanghebbenden kunnen opmerkingen op het voorstel formuleren;
- de belanghebbenden worden geïnformeerd over de wijze waarop met deze opmerkingen werd omgegaan door de DNB, inclusief de omstandige motivering daarvan

Deze eisen worden hierna besproken.

1.5.1. De belanghebbenden worden op de meest efficiënte manier bereikt en geïnformeerd van het voorstel

Fluvius moet een zo ruim mogelijk publiek van belanghebbenden m.b.t. het voorstel informeren.

Belanghebbenden werden op de hoogte gesteld van de openbare raadpleging via de nieuwsbrief “Consultaties” van Fluvius (eigen onderlijning):

“Fluvius lanceert vandaag een publieke consultatie over het aansluitingscontract elektriciteit hoogspanning.

Meer informatie is beschikbaar op de online consultatiepagina.

*Fluvius nodigt alle belanghebbenden uit om eventuele opmerkingen te formuleren en via e-mail te versturen met vermelding van je naam, voornaam, firma of organisatie en de eventuele confidentialiteit van de antwoorden.
De consultatieperiode loopt van vrijdag 17 maart 2023 tot en met vrijdag 28 april 2023.”*

De VREG oordeelde echter dat het doelpubliek onvoldoende bereikt werd via deze nieuwsbrief. Het doelpubliek inzake het aansluitingscontract is immers de DNG's die een aansluitingscontract hebben in het kader van hun aansluiting op het distributienet.

Een mailing naar alle individuele contractanten, als werkwijze, werd als onhaalbaar beschouwd omdat Fluvius niet van alle (aansluitings)contractanten over een correct e-mailadres beschikt.

Fluvius beschouwde het aanschrijven van alle individuele partijen ook als minder geschikt (“*een nooit gebruikte manier van consulteren*”) en beschouwt federaties van belangenbehartiging als beoogde stakeholders (VBO, VOKA, Febeliec), naast tevens de VREG.

Door de vermelding van de aankondiging van de publieke consultatie in de nieuwsbrief van de VREG kon men alleszins een breder publiek bereiken. Daarom werd de consultatie aangekondigd in de nieuwsbrief van de VREG van maandag 27 maart 2023:

Openbare raadpleging aansluitingscontract Fluvius

Fluvius organiseert een openbare raadpleging over haar voorstel van herziening van het **Aansluitingscontract elektriciteit hoogspanning** ($1 \text{ kV} < U_n < 36 \text{ kV}$). Dat contract bevat de rechten en verplichtingen van netgebruikers die aangesloten zijn op het elektriciteitsdistributienet op hoogspanning.

Fluvius herwerkte de tekst van het volledige Aansluitingscontract en bracht enkele wijzigingen aan. De aanpak en de wijzigingen worden toegelicht in een [begeleidende nota](#). De consultatie gaat over het volledige aansluitingscontract met alle bijlagen, niet alleen de gewijzigde artikels.

De openbare raadpleging startte op **17 maart** en loopt **tot en met 28 april 2023**. Elke belanghebbende kan eraan deelnemen en opmerkingen of suggesties over het aansluitingscontract formuleren. U kan eventuele vragen over de inhoud van het aansluitingscontract ook stellen tijdens een online vergadering op 19 april. Daarvoor moet u zich inschrijven voor 5 april.

Wil u meer informatie? Of wil u reageren of deelnemen aan de online vergadering? Raadpleeg dan de online [consultatiepagina van Fluvius](#).

1.5.2. De belanghebbenden worden geïnformeerd van het voorstel

Belanghebbenden werden geïnformeerd via het beschikbaar stellen, via de website van Fluvius ([online consultatiepagina](#)), van de relevante documenten: de effectieve wijzigingen (tekst aansluitingscontract met wijzigingen) alsook een [toelichtende nota](#).

Daarin werd aangegeven dat het mogelijk is om met Fluvius in dialoog te gaan over het aansluitingscontract: hiertoe werd voorzien in de mogelijkheid om deel te nemen aan een online overlegssessie, waarvoor ingeschreven kon worden. Twee partijen informeerden Fluvius aanwezig te willen zijn op een dergelijke overlegssessie. Omdat echter bleek dat deze partijen geen specifieke punten ter bespreking of discussie opwierpen en louter een eventuele discussie wensten te volgen als deze zich zou voordoen, werd door Fluvius geoordeeld dat er geen aanleiding was om een overlegssessie te organiseren. De VREG werd hiervan inlicht.

Aan de hand van de documenten die publiek beschikbaar werden gesteld, werd expliciet gesteld dat het voorwerp van consultatie het gehele aansluitingscontract (i.e. inclusief alle bijlagen) betrof. Daarnaast werd aangegeven welke wijzigingen aan het aansluitingscontract zouden worden aangebracht, alsook de redenen hiertoe (toelichtende nota). Een meerwaarde was ook de mogelijkheid om deel te nemen aan een overleg hierover.

1.5.3. De belanghebbenden kunnen opmerkingen op het voorstel formuleren

De VREG stelt vast dat, door middel van de publieke consultatie die 6 weken duurde, de belanghebbenden in de mogelijkheid werden gesteld om te reageren op de ter goedkeuring voorliggende wijzigingen aan het aansluitingscontract. De belanghebbenden konden ook mondeling vragen en opmerkingen formuleren, gezien de mogelijkheid tot deelname aan het overleg/de vergadering.

1.5.4. De belanghebbenden worden geïnformeerd over de wijze waarop met deze opmerkingen werd omgegaan door de DNB, inclusief de omstandige motivering daarvan

Na de consultatie wordt een consultatieverslag opgesteld, dat de ontvangen opmerkingen van de geconsulteerde partijen bevat, alsook een motivering voor de niet-aangehouden opmerkingen op het voorstel. Fluvius ontving echter geen enkele reactie op de consultatie. Het [consultatieverslag](#) bevat dan ook enkel de korte beschrijving van de aanpak, maar verder uiteraard geen reacties en de wijze waarop deze verwerkt werden in het voorstel.

1.5.5. Conclusie met betrekking tot de consultatie

De consultatie van de belanghebbenden voor het voorliggende Voorstel Aansluitingscontract verliep volgens de door de VREG bij beslissing [BESL-2022-33](#) goedgekeurde consultatiewijze, en voldoet aan de kwaliteitseisen, vermeld in art. 1.2.4, §7 TRDE.

1.6. Post-consultatie – Aangepast Voorstel Aansluitingscontract

Na kennisname van het geconsulteerde voorstel tot herziening van het aansluitingscontract maakte de VREG opmerkingen over aan Fluvius, die leidden tot wijzigingen aan de tekst. Het gaat enerzijds om correcties en verduidelijkingen van de tekst waardoor bijkomende transparantie en duidelijkheid naar de DNG's werd gewaarborgd, en anderzijds om aanpassingen die noodzakelijk waren opdat de tekst zou kunnen aligneren met recent ingevoerde regelgeving. Dit verklaart het verschil tussen de geconsulteerde tekst, en de bij deze beslissing beoordeelde versie.

De belangrijkste wijziging die plaatsvond na consultatie, op vraag van de VREG, betreft het aligneren van het aansluitingscontract met het regelgevend kader inzake flexibiliteit voor lokaal congestiebeheer.

Meer bepaald legde de VREG op om het onderscheid tussen de keuze (in principe te maken door de DNG) voor ofwel (a) garanties met betrekking tot het aansluitvermogen in N-toestand van het net,⁷ ofwel (b) garanties met betrekking tot het aansluitvermogen in N-1-toestand van het net,⁸ te schrappen, althans voor injectie.

Immers, gelet op het vigerend regelgevend kader inzake (technische) flexibiliteit, is een dergelijk onderscheid qua garanties niet meer verantwoord voor productie-installaties.

In de praktijk zal het er immers op neerkomen dat de garanties van het aansluitvermogen zullen afhangen van de door de DNB voorgestelde netconfiguratie waarop de installatie(s) van de DNG zullen worden aangesloten,⁹ in combinatie met de investeringsbeslissingen gemaakt door de DNB, waarbij een afweging gemaakt moet worden tussen de kostenefficiëntie van een investering, dan wel van de toepassing van flexibiliteit.

Door deze afweging, en de bijhorende keuze qua graad van investeringen voor de DNB, bestaat er ook in de N-toestand van het net een risico op congestie, en een daaruit volgend risico op afregeling in het kader van technische flexibiliteit. Deze mogelijke afregeling in het kader van technische flexibiliteit geldt vandaag specifiek voor productie-installaties van type B of hoger conform de “Netcode RfG”,¹⁰ en voor productie-installaties (alook voor elektriciteitsopslagfaciliteiten) uitgerust met telecontrole. Hierdoor ligt de keuze van garanties van het aansluitingsvermogen voor injectie dan ook níet bij de DNG.

Het aansluitingscontract mag bijgevolg geen onderscheid (meer) maken tussen een aansluiting met garantie van het aansluitingsvermogen in een N-toestand en een aansluiting met garantie van het aansluitingsvermogen in een N én N-1-toestand voor injectie. In beide gevallen moet de DNB de DNG immers vergoeden volgens het regelgevend kader inzake flexibiliteit. Anders gezegd: sinds de inwerkingtreding van het regelgevend kader rond flexibiliteit (waaronder de invoering van technische flexibiliteit) speelt het al dan niet hebben van garanties in N en/of N-1 geen rol meer voor *injectie*.

Fluvius merkte terecht op dat dit onderscheid qua garantie van het aansluitingsvermogen wel nog steeds relevant is voor *afname*, omdat afname niet onderworpen is aan technische flexibiliteit. Bijgevolg is er hier vandaag geen sprake van een risico op een verplichte afregeling.

Deze verduidelijking/rechtzetting wat betreft de garantie van het aansluitingsvermogen is belangrijk met het oog op de vergoeding voor flexibiliteit. Fluvius meldde aan de VREG dat zij op vandaag de stelling hanteert dat DNG's die vandaag geen garanties hebben op injectie in N-1 (en dit zijn op vandaag alle DNG's, wegens de formulering in het huidige aansluitingscontract), per definitie vallen onder de uitzondering geformuleerd in artikel 13 van de Elektriciteitsverordening,¹¹ waardoor er geen recht zou zijn op een vergoeding in het geval van het zich voordoen van een N-1-situatie met bijhorende afregeling.

⁷ Normale netuitbatingomstandigheden. Zie de definitie van dit begrip in de algemene voorwaarden van het aansluitingscontract.

⁸ Zie de definitie van dit begrip in de algemene voorwaarden van het aansluitingscontract. Het gaat, kort gezegd, om de situatie in het distributienet waarbij zich een ‘uitvalsituatie’ heeft voorgedaan.

⁹ Bij een trans-HS aansluiting of een aansluiting op een antennenet kunnen, louter fysisch alleen al, onmogelijk garanties van het aansluitvermogen in N-1 gegeven worden

¹⁰ [Verordening \(EU\) 2016/631](#) van 14 april 2016 tot vaststelling van een netcode betreffende eisen voor de aansluiting van elektriciteitsproducenten op het net, ook wel gekend als ‘RfG’ (requirements for generators)

¹¹ “*behalve producenten die een aansluitovereenkomst hebben gesloten op basis waarvan de vaste levering van energie niet is gewaarborgd*”, uit Verordening (EU) 2019/943 van het Europees Parlement en de Raad van 5 juni 2019 betreffende de interne markt voor elektriciteit (hierna “Elektriciteitsverordening”).

De VREG wenst te benadrukken dat de in voormelde artikel 13 bepaalde uitzondering een *uitzondering* is, dewelke steeds beperkend dient te worden geïnterpreteerd. De ratio legis van deze bepaling uit de Elektriciteitsverordening is geenszins om nooit een vergoeding te geven in een N-1 toestand, louter omwille van het feit dat elk standaardcontract geen garanties geeft in N-1. De uitzondering uit de Elektriciteitsverordening kan dan ook louter en alleen betrekking hebben op individuele, van het standaardcontract afwijkende uitzonderingscontracten. Tevens, de mogelijkheid tot het sluiten van dergelijke individuele contracten (de vroegere zogenaamde “AmFT”¹²-contracten) is geschrapt, en maakt dus vandaag geen deel (meer) uit van het huidige regelgevend kader. Bijgevolg is de vergoeding voor geleverde flexibiliteit, zoals vastgelegd volgens het Energiebesluit, in het algemeen van toepassing.

Voor de goede orde, dit alles neemt niet weg dat bestaande aansluitingen in een configuratie gekend als ‘aansluiting op antennenet’ (en dus niet-redundant), behouden kunnen worden, en ook in de toekomst gerealiseerd kunnen worden. Merk op dat aansluitingen op antennenet bij een *afregeling* ten gevolge van congestie eveneens recht hebben op een vergoeding.

¹² “Aansluiting met Flexibele Toegang” (hierna “AmFT”).

2. Analyse en beoordeling

2.1. Preliminair – Historische discussies beslecht

De VREG zal naar aanleiding van onderstaande analyse en beoordeling de historische discussies “*onderneming versus niet-onderneming*”, “al dan niet toepasselijkheid van de regels met betrekking tot *onrechtmatige bedingen*”, en “aansluitingscontract versus aansluitingsreglement”, niet opnieuw openen, laat staan opnieuw voeren.

2.1.1. ‘Onderneming’ versus ‘niet-onderneming’ – al dan niet toepasselijkheid van de regels met betrekking tot *onrechtmatige bedingen*

Het Grondwettelijk Hof sprak zich reeds in 2013 uit over de economische activiteiten van een distributienetbeheerder en de daarbij horende kwalificatie als ‘onderneming’, het Hof van Justitie van de Europese Unie oordeelde eveneens reeds in 2013 over de toepasselijkheid van Europeesrechtelijke regels op publiekrechtelijke instellingen die belast zijn met taken van algemeen belang, en, tot slot, besloot ook de Commissie Onrechtmatige Bedingen reeds 10 jaar geleden in een erg heldere analyse en gaf het een overzichtelijke stand van zaken weer, specifiek ten aanzien van distributienetbeheerders. Enige uittreksels uit voornoemde bronnen (eigen onderlijningen):

“Te dezen en rekening houdend met de optie van de lidstaten van de Europese Unie om de energiemarkt te liberaliseren, kan worden aangenomen dat de activiteit van distributienetbeheerder niet bestaat in de uitoefening van prerogatieven die typische prerogatieven van het openbaar gezag zonder een economisch karakter zouden zijn [...] en dat die derhalve onderworpen is aan de wet van 6 april 2010 [betreffende marktpraktijken]. Het gegeven dat de distributienetbeheerder zou beschikken over een « natuurlijk monopolie » als gevolg van de moeilijkheden waartoe een toename van het aantal netten in feite zou leiden en dat de eindafnemer, krachtens het in het geding zijnde decreet, zijn distributienetbeheerder niet kan kiezen, kan niet tot een andere conclusie leiden.” (Grondwettelijk Hof, arrest 101/2013 van 9 juli 2013, punt B.1.5)

“Het Grondwettelijk Hof wijst in dit arrest dus de oude opvatting af dat het zou gaan om een dienst van “algemeen belang”, en bevestigt hiermee dat de activiteiten van de distributienetbeheerder als een taak van algemeen economisch belang moeten worden beschouwd. [...] Zelfs al zou het gaan om een wettelijke toegewezen taak. [...] De Commissie wijst in dit verband ook op het arrest van het Europese Hof van Justitie van 3 oktober 2013 (zaak nr. C 59/12) BKK Mobil Oil.” (Commissie voor Onrechtmatige Bedingen, Advies inzake de reglementen van de distributienetbeheerders van 26 november 2014, bladzijde 5, eerste paragraaf en voetnoot 7)

“Richtlijn [Oneerlijke handelspraktijken] moet aldus worden uitgelegd dat een publiekrechtelijke instelling die is belast met een taak van algemeen belang, zoals het beheer van een verplichte ziekteverzekering, binnen de personele werkingssfeer ervan valt.” (Hof van Justitie van de Europese Unie, arrest van 3 oktober 2013 in zaak nr. C 59/12 (BKK Mobil Oil), dictum)

“Hoewel [in zaak nr. C 59/12 (BKK Mobil Oil)] een vraag met betrekking tot de richtlijn oneerlijke handelspraktijken (richtlijn 2005/29/EU) aan de orde was, moet de daar gedefinieerde notie ‘handelaar’ in gelijkaardige zin geïnterpreteerd worden als de notie ‘verkoper’ in het kader van de richtlijn 1993/13/EEG oneerlijke bedingen.” (Commissie voor Onrechtmatige Bedingen, Advies inzake de reglementen van de distributienetbeheerders van 26 november 2014, bladzijde 5, voetnoot 7)

Ten overvloede kan eveneens worden verwezen naar het NMBS-arrest van het (toenmalige) Arbitragehof uit 2005, alsook naar de letterlijk tekst van Richtlijn 1993/13/EEG betreffende oneerlijke bedingen uit 1993 (eigen onderlijningen):

“Volgens de interpretatie van de verwijzende rechter sluiten de in het geding zijnde bepalingen de N.M.B.S., een autonoom overheidsbedrijf, wat haar openbare dienstverlening betreft, uit van de toepassingsfeer van de wet op de handelspraktijken [...]. Zulks roept een verschil in behandeling in het leven tussen de N.M.B.S. en de andere economische actoren. Dat verschil in behandeling is niet relevant ten aanzien van de door de wetgever nagestreefde doelstelling, die erin bestond [...] de toepassingsfeer van die wet zo ruim mogelijk uit te breiden, met name door de overheidsinstellingen in te sluiten.” (Arbitragehof, arrest 159/2005 van 26 oktober 2005, dictum, eerste en tweede paragraaf)

“Verkoper: iedere natuurlijke persoon of rechtspersoon die bij onder deze richtlijn vallende overeenkomsten handelt in het kader van zijn publiekrechtelijke of privaatrechtelijke beroepsactiviteit.” (Richtlijn 93/13/EEG, art. 2, c)

Zodoende is het in dit kader reeds enige tijd duidelijk dat de distributienetbeheerder een onderneming is in de zin van Boek VI van het WER (cf. art. 1.8, 39° WER) en dat de bepalingen inzake onrechtmatige bedingen van toepassing zijn op de relatie tussen een distributienetbeheerder en een distributienetgebruiker. De Commissie voor Onrechtmatige Bedingen vatte in 2014 dan ook als volgt samen (eigen onderlijningen):

“Toepassing van het Wetboek van Economisch Recht op de activiteiten van de distributienetbeheerders [...] De distributienetbeheerder is een onderneming in de zin van artikel [1.8, 39° WER] en de bepalingen inzake onrechtmatige bedingen [...] zijn van toepassing op de relatie tussen een distributienetbeheerder en [diens] distributienetgebruiker.” (Commissie voor Onrechtmatige Bedingen, Advies inzake de reglementen van de distributienetbeheerders van 26 november 2014, bladzijde 43, subtitel ‘A.1’ en eerste paragraaf onder subtitel ‘A.1’)

2.1.2. Aansluitingscontract versus aansluitingsreglement

Mede door de samenhang met en zoals bovenstaande discussie, is ook de discussie “aansluitingscontract versus aansluitingsreglement” reeds enige tijd beëindigd. De regels met betrekking tot onrechtmatige bedingen zijn op DNB’s van toepassing en DNB’s moeten daaraan conformeren. Of het daarbij om een ‘contract’ of ‘reglement’ gaat, is van geen belang. De regels met betrekking tot onrechtmatige bedingen zijn toepassing, zowel op dat ‘contract’ als ‘reglement’.

“Dat de bepalingen inzake onrechtmatige bedingen conform de richtlijn [oneerlijke bedingen] van toepassing zijn, geldt ook voor overeenkomsten waarvan de inhoud reglementair is vastgesteld.” (Commissie voor Onrechtmatige Bedingen, Advies inzake de reglementen van de distributienetbeheerders van 26 november 2014, bladzijde 43, tweede paragraaf onder subtitel ‘A.1’ – eigen onderlijningen)

Bij deze (nog oudere) historische discussie was het overigens erg opvallend dat de destijdsse ratio legis (intussen daterend van voor de eeuwwisseling) van zowel de Europese alsook Belgische wetgever, steevast erg duidelijk was (eigen onderlijningen):

“In the context of Article 1 (2) it is important to notice that public services, which clearly fall within the definition of ‘seller or supplier’ in Article 2 (c), cannot be excluded by reference to ‘mandatory provisions’ simply because the relation between the services provided and the client is regulated by regulations and not by a contract. This view is supported by the Annex to the procès-verbal to the Directive regarding Article 2 on the notion of contract: ‘The Commission states that the concept ‘contract’ as referred to in Article 2 also covers transactions by which supplies or services are provided in a regulatory framework’.” (Europese Commissie, “The ‘Unfair Terms’ Directive, five years on – Evaluation and future perspectives”, Brussels Conference July 1999, bladzijde 111, laatste paragraaf)

“Er dient opgemerkt dat het woord ‘voorwaarde’ de huidige terminologie vervolledigt, die enkel en alleen verwijst naar onrechtmatige bedingen. [...] De verkopers die deel uitmaken van de categorie van artikel 1.5,b) voeren geen onderhandelingen over de bedingen van een overeenkomst met de verbruiker. De verkopers van produkten en diensten aan de verbruikers die deel uitmaken van de categorie van de openbare diensten, passen leverings- of uitvoeringsvoorwaarden toe. De terminologie die in artikel 27 wordt gehanteerd, was niet bruikbaar voor deze categorie van verkopers. Daarom is het nodig ze te veranderen in de hierboven vermelde zin, namelijk dat niet enkel de bedingen van contractuele aard sensu stricto, maar eveneens de leveringsvoorwaarden van reglementaire aard, moeten worden bedoeld.” (“Wetsontwerp betreffende de handelspraktijken en de voorlichting en bescherming van de verbruiker”, Stuk 1240/4 (Kamer 1989-1990), blz. 20-21)

“Bij de bevoegdheid van de rechter in burgerlijke zaken komt die van de rechter in administratieve zaken die de voorwaarden of combinaties van reglementaire aard, die beantwoorden aan de definitie van onrechtmatig beding, kan nietig verklaren.” (“Wetsontwerp betreffende de handelspraktijken en de voorlichting en bescherming van de verbruiker”, Stuk 1240/4 (Kamer 1989-1990), blz. 27, derde paragraaf onder subtitel ‘Verantwoording’)

“Deze bepaling geldt evenzeer voor de verkopers van produkten en diensten die behoren tot de categorie van de openbare diensten. Naast de bedingen van zuivere contractuele aard worden dus ook de leveringsvoorwaarden van reglementaire aard beoogd.” (Verslag bij het “Wetsontwerp betreffende de handelspraktijken en de voorlichting en bescherming van de verbruiker”, Stuk 1240/20 (Kamer 1989-1990), blz. 8, tweede paragraaf onder puntje 13)

“Dit artikel, dat de lijst bevat van onrechtmatige bedingen, werd gedeeltelijk gewijzigd of aangevuld door amendement nr. 113 van de Regering (Kamer): [...] in de inleidende zin van artikel 31 werd de verwijzing naar de voorwaarden toegevoegd aan de bedingen, zodat ook de reglementaire voorwaarden worden beoogd.” (Verslag bij het “Ontwerp van wet betreffende de handelspraktijken en de voorlichting en bescherming van de consument”, Stuk 1200/2 (Senaat 1990-1991), blz. 38, eerste paragraaf onder Subtitel ‘Artikel 31’)

“In verband met het materieel geldingsbereik van de W.H.P.C., merkt de Commissie voor Onrechtmatige Bedingen op dat de artikelen 31 en 32 W.H.P.C., door de toevoeging van de term ‘voorwaarden’, eveneens slaan op reglementaire bedingen [...].” (Commissie voor Onrechtmatige Bedingen, Advies inzake enkele bepalingen in de algemene voorwaarden voor het vervoer van reizigers van de N.M.B.S. van 6 juni 2000, bladzijde 2, voorlaatste paragraaf)

De Commissie voor Onrechtmatige Bedingen gaf in 2014 volgende treffende samenvatting:

“Of de verhouding nu als contractueel dan wel reglementair wordt bestempeld op grond van de Belgische opvatting over wat nu al dan niet kenmerkend is voor een ‘overeenkomst’, doet dus in principe niet af aan de toetsing aan de regelen inzake onrechtmatige bedingen conform de betekenis die hieraan gegeven moet worden, in casu in het kader van het begrip “overeenkomst” en het toepassingsgebied van de richtlijn [oneerlijke bedingen].” (Commissie voor Onrechtmatige Bedingen, Advies inzake de reglementen van de distributienetbeheerders van 26 november 2014, bladzijde 6, tweede paragraaf)

2.1.3. In de praktijk

Bovenstaande historische discussies zijn zodus finaal beëindigd en definitief beslecht. Fluvius dient zich te conformeren aan de uitkomsten, net als de VREG. Indien Fluvius het regelgevend kader niet of anders toegepast wenst te zien, zal hij zich tot de (Europese) wetgever moeten wenden. De VREG kan en zal evident geen contra legem-analyse en -beoordeling maken van het Voorstel Aansluitingscontract.

Hoe DNB’s het op hen van toepassing zijnde regelgevend kader in de praktijk omgezet krijgt, is geen taak van de VREG en zal dan ook niet worden toegelicht in onderstaande analyse en beoordeling. De VREG stelt evenwel vast dat diverse (grote) marktactoren, zowel commercieel als niet-commercieel, het van toepassing zijnde regelgevend kader in de praktijk omgezet kregen en praktische oplossingen hebben gezocht en gevonden. Zo slagen, bijvoorbeeld, (internationale) telecomoperatoren er in Vlaanderen in om grote massa’s contracten te beheren, passen (vervoers)vennootschappen van publiek recht de regels met betrekking tot onrechtmatige bedingen toe, en hebben uitbaters van (ondergrondse) parkeerbedrijven alternatieve oplossingen gevonden voor het manueel handtekenen van ieder individueel toetredingscontract. DNB’s zijn verantwoordelijk voor een regelgevingsconforme bedrijfsvoering, zowel in theorie als praktijk.

2.2. Hoofdttekst – “Aansluitingscontract”

2.2.1. Artikel 1 – Voorwerp van dit contract

Analyse

Er worden woorden gebruikt met een hoofdletter (bijvoorbeeld “Aansluiting”, “Netgebruiker” en “Distributienet”), wat lijkt te impliceren dat de woorden een bijzondere definitie kennen. Dit blijkt evenwel niet uit het voorgestelde aansluitingscontract. Ook worden (ongedefinieerde) woorden met een hoofdletter gebruikt (bijvoorbeeld “Netgebruiker”) waarbij de vraag rijst hoe dat woord zich verhoudt met gelijkaardige (wel gedefinieerde) woorden (bijvoorbeeld “Distributienetgebruiker”). Woorden met een hoofdletter, niet voorvloeiend uit de normale grammaticale regels, dienen te worden gedefinieerd. Indien de definities elders beschikbaar zouden zijn, dient minstens in een verwijzing te worden voorzien – al is de voorkeur uiteraard om definities in het betrokken document zelf te definiëren.

Er worden ook woorden gebruikt zonder hoofdletter (bijvoorbeeld “elektriciteitsdistributienet”), terwijl die elders met hoofdletter worden gebruikt (bijvoorbeeld, bij de overwegingen: “Elektriciteitsdistributienet”). Het is daardoor onduidelijk in welke zin het betrokken, hoofdletterloos woord dan precies moet worden geïnterpreteerd: Zoals gedefinieerd door het gelijkaardig woord met hoofdletter?; Net niet zoals gedefinieerd door het gelijkaardig woord met hoofdletter?; Of wenst men net twee onderscheiden situaties te duiden, afhankelijk van het hoofdlettergebruik – en sluit de ene omschrijving daarbij dan de andere uit?; Etc.

De definitie-methode in het voorgestelde aansluitingscontract scheidt verwarring, komt de rechtszekerheid niet ten goede en kan finaal tot misleiding en dwaling leiden. Het al dan niet gebruiken van definities, alsook de toegepaste methode dient doorheen het gehele aansluitingscontract consistent te worden toegepast.

De hierboven geschetste problematiek komt ook in andere artikelen van het voorgestelde aansluitingscontract terug. In de hiernavolgende artikelsgewijze bespreking zal de bijhorende beoordeling niet steeds opnieuw worden aangehaald.

Beoordeling

Door de gehanteerde definitie-methode dienen ernstige juridische problemen zich aan. Van verwarring en rechtsonzekerheid, tot dwaling en misleiding. Een tekst die wilsgebreeken, alsook de daarmee samenhangende (partiële) nietigheid van het contract in de hand werkt, kan onmogelijk worden goedgekeurd door de VREG.

De gehanteerde definitie-methode staat de goedkeuring van het voorgestelde aansluitingscontract in de weg.

2.2.2. Artikel 2 – Vermelding van de bijlagen

Analyse

Alle mogelijke bijlagen worden vermeld in artikel 2 Voorstel Aansluitingscontract. Tot voor kort bevatte het aansluitingscontract deze opsomming niet,¹³ wat ertoe leidde dat men geen kennis kon hebben van “mogelijke” bijlagen en dus mogelijke bijkomende rechten en plichten. Indien men geen kennis kon nemen van (bijkomende) rechten en plichten, kon er onmogelijk sprake zijn van enige instemming/wilsovereenstemming daartoe. De bedoelde mogelijke bijkomende rechten en plichten traden zodoende nooit de contractuele sfeer binnen en waren geheel en al onafdwingbaar. Het feit dat het in casu een toetredingscontract betreft, doet daaraan geen enkele afbreuk – een partij kan maar instemmen met wat hij weet/er kan maar wilsovereenstemming bestaan over wat men weet.

Waar in het verleden een probleem rees wegens te weinig informatie, is nu een probleem gerezen wegens een teveel aan informatie, waardoor het o.a. onduidelijk is welke mogelijke (bijkomende) rechten en plichten de contractuele sfeer zijn binnentreden of zullen binnentreden – en waardoor het onduidelijk is of er überhaupt een contract tot stand is kunnen komen. De voorgestelde werkwijze is strijdig met, onder andere, vigerende (precontractuele) informatieverplichtingen, transparantieverplichtingen, de regels aangaande geldige totstandkoming van het contract, de regels aangaande onrechtmatige bedingen, de goede trouw en kan mogelijks leiden tot oneerlijke handels- of marktpraktijken (misliding), (precontractuele) aansprakelijkheid en/of wilsgebreeken (o.a. dwaling).¹⁴

¹³ Enkel de bijlage ‘algemene voorwaarden’, als integraal deel uitmakend van het aansluitingscontract, werd vermeld onder artikel 2 Huidige Aansluitingscontract. Dit weliswaar naast bijlagen m.b.t. specifieke gegevens en afspraken (optioneel).

¹⁴ Zie ook artikelen 5.4; 5.5, eerste lid; 5.14, tweede lid; 5.16; 5.17, eerste en laatste lid; 5.19, eerste lid; 5.20, eerste lid; 5.27, 1° en 3°; 5.28; 5.31, tweede lid; 5.33-5.37; 5.46, eerste lid; 5.49, eerste lid; 5.52; 5.57; 5.71; 5.73 BW. Zie ook art. VI.2; VI.37; VI.45; VI.46 ; VI.62 ; VI.64 ; VI.65 ; VI.82-VI.84; VI.91/2-VI.91/5; VI.93; VI.97; VI.99; VI.104; VI.105 WER.

Waar (mogelijke) plichten van een DNB in een (mogelijke) bijlage neergeschreven staan, en het aan die DNB toekomt om te bepalen of de bijlage (en zodoende die DNB zijn verplichtingen) al dan niet van toepassing is, zou dit tevens een (verboden) potestatieve toepassing uitmaken, alsook een kennelijk onevenwicht scheppen tussen de rechten en plichten van partijen.

Fluvius dient in ieder aansluitingscontract aan te duiden welke bijlagen deel van het contract uitmaken, niet meer, niet minder. Zo niet, kan het voorwerp van het contract niet (helemaal) worden bepaald, is wilsovereenstemming geheel of gedeeltelijk afwezig, en/of is het minstens onduidelijk waarop de wilsovereenstemming slaat.

Fluvius kan enkel door de VREG goedgekeurde bijlagen deel van het aansluitingscontract laten uitmaken.

Fluvius kan (optionele) bijlagen ook niet eenzijdig toevoegen, na het afsluiten van het aansluitingscontract met de tegenpartij, zonder kennisname en instemming van de tegenpartij.

Beoordeling

Diverse (precontractuele) informatie- en transparantieplichtingen worden geschonden (art. 5.16; 5.19, eerste lid BW; alsook art. VI.2; VI.37; VI.91/2 WER, desgevallend ook art. VI.45; VI.46; VI.64; VI.65 WER).

Naast het feit dat het schenden van diverse wetsartikelen an sich problematisch is, kan de schending van informatieplichten tevens leiden tot de (precontractuele) aansprakelijkheid van Fluvius, en zelfs de nietigheid van het contract met zich meebrengen (art. 5.17, laatste lid BW).

De voorgestelde methode lijkt bovendien een kennelijk onevenwicht te scheppen tussen de rechten en plichten van partijen (art. 5.52, eerste en tweede lid BW; art. I.8, 22° WER juncto VI.82 WER; VI. 83, 2°-4°, 26° WER; VI.91/3 WER; VI.91/4, 1°, 4° WER; VI.91/5, 1° WER), alsook het verbod op potestatieve voorwaarden te schenden (art. 5.141, eerste lid, tweede zin BW; art. VI.83, 1° WER; VI.91/4, 1° WER).

Tot slot zou de voorgestelde methode ook als (misleidende) oneerlijke handels- en/of marktpraktijken kunnen worden gekwalificeerd (art. VI.93; VI.97; VI.99; VI.104; VI.105 WER) en lijken inbreuken voor te liggen met betrekking tot de geldige totstandkoming van het contract (cf. art. 5.4; 5.5, eerste lid; 5.14, tweede lid; 5.19, eerste lid; 5.20, eerste lid; 5.27, 1° en 3°; 5.28; 5.31, tweede lid; 5.33-5.36; 5.37; 5.46, eerste lid; 5.49, eerste lid BW).

Een tekst die diverse wetsartikelen schendt, aansprakelijkheidsvorderingen en zelfs de (partiële) nietigheid van het contract in de hand werkt, kan onmogelijk worden goedgekeurd door de VREG.

Het voorgestelde artikel 2 staat de goedkeuring van het voorgestelde aansluitingscontract in de weg.

2.2.3. Artikel 2 – Vermelding van de zin “Bijlage, als modelcontract nagezien door de VREG”

Analyse

De zinsnede “*Bijlage, als modelcontract nagezien door de VREG*” (eigen onderlijning) kan kwalificeren als het aanbrengen van een vertrouwens-, kwaliteits- of ander soortgelijk label in de zin van artikel VI.100, 2° WER. Voor dergelijke label, dat steunt op het instituut van de VREG als such, dient Fluvius de toestemming van de VREG te bekomen.

De VREG wenst deze toestemming (momenteel) niet te geven, waardoor bij het gebruik van de aangehaalde zinsnede een misleidende handelspraktijk kan voorliggen.

Het klopt dat de VREG het aansluitingscontract dient na te zien en goed te keuren, doch een goedkeuring van het aansluitingscontract impliceert geen toestemming tot het aanbrenge van een vertrouwens-, kwaliteits- of ander soortgelijk label dat steun en boogt op het instituut van de VREG.

De zinsnede "Bijlage, als modelcontract nagezien door de VREG" (eigen onderlijning) kan tevens doen geloven dat Fluvius directe of indirecte steun krijgt (zoals bedoeld in art. VI.105, 3° in fine WER) van de VREG, waardoor een misleidende marktpraktijk kan voorliggen.

Beoordeling

De zinsnede "als modelcontract nagezien door de VREG" moet worden geschrapt.

Het voorgestelde artikel 2 staat de goedkeuring van het voorgestelde aansluitingscontract in de weg.

2.2.4. Artikel 3 – Klantengroep voor Tarief (weblinken)

In de zesde rij, tweede kolom, wordt verwezen naar de website van de VREG, alsook naar de website van de DNB.

Beoordeling

Rekening houdend met de vigerende (precontractuele) informatie- en transparantieplichtingen, alsook de goede trouw (supra), is het aan te bevelen een concrete weblink/doorverwijzing naar de bedoelde onlinevindplaatsen te voorzien.

2.2.5. Artikel 4 – Typeschema van de Aansluiting overeenkomstig het Synergrid Voorschrift C1/117

In de vierde rij, tweede kolom, wordt verwezen naar Synergrid Voorschrift C1/117 en lijkt het concept "telebeheer" centraal te staan.

Beoordeling

Rekening houdend met de vigerende (precontractuele) informatie- en transparantieplichtingen, alsook de goede trouw (supra), is het aan te bevelen een concrete weblink/doorverwijzing naar de onlinevindplaats van het bedoelde voorschrift (C1/117) te voorzien.

Om dezelfde redenen lijkt het aangewezen het concept "telebeheer" te definiëren.

2.2.6. Artikel 4 – Kenmerken van de meting (specifieke bepalingen onderhoud)

In de achtste rij, tweede kolom, staat er naast de zinsnede "Specifieke bepalingen met betrekking tot onderhoud:" een vrij in te vullen ruimte open.

Analyse en beoordeling

Gezien de monopolistische positie van Fluvius, de kwalificatie als toetredingscontract van het voorgestelde aansluitingscontract, alsook gezien het bijhorend risico dat in de vrij in te vullen open ruimte onrechtmatige bedingen of potestatieve voorwaarden zouden worden ingevuld, wenst de VREG, in plaats van een vrij in te vullen open ruimte, een uitvouw/keuzemenu (of dergelijke) met vooraf bepaalde (limitatieve) onderhoudsmogelijkheden of -opties.

Gezien voornoemde feitelijkheden en risico's, kan de VREG moeilijk zijn goedkeuring geven aan een blanco canvas – een blanco cheque, een vrijgeleide. De missie, taken en bevoegdheden van de VREG verzetten zich hiertegen.

De vrij in te vullen open ruimte dient te worden gemitigeerd.

2.2.7. Artikel 4 – Kenmerken van de meting (onduidelijke zinsbouw en woordgebruik)

In de achtste rij, tweede kolom, zijn de laatste twee paragrafen onduidelijk.

Analyse

De zin *“Afhankelijk van de geplaatste transfo worden de koper- en ijzerverliezen berekend in functie van het vermogen, koelmedium, bouwjaar en de vaste parameters worden deze gerelateerde verbruiken aangerekend”* is onduidelijk. Zowel grammaticaal (dubbel werkwoordgebruik, de nieuwe term tra[ns]fo[rmator?], etc.) alsook inhoudelijk (Wat is de precieze berekeningswijze? Wat is de berekeningsformule? Wat zijn de vaste parameters? Etc.). In het bijzonder moet het mogelijk zijn om de ‘vaste parameters’ te benoemen en beschrijven, gezien het vaststaand karakter van de parameters wordt geëxpliciteerd.

Naast problemen met de vigerende (precontractuele) informatie- en transparantieplichtingen, alsook de goede trouw (supra), kan door het ontbreken van (inhoudelijk duidelijke) informatie ook een misleidende handels- of marktpraktijk voorliggen (misleiding door ommissie, cf. artikel VI.99 en VI.105/1 WER).

In de laatste paragraaf lijkt het concept *“nieuw geproduceerde ecodesign transformatoren”* centraal te staan (de woorden *“nieuw geproduceerde”* worden zelfs benadrukt door onderlijning). Rekening houdend met de vigerende (precontractuele) informatie- en transparantieplichtingen, alsook de goede trouw (supra), lijkt het aangewezen om het concept te definiëren.

In de laatste paragraaf worden aanleunende (leen)woorden door elkaar worden gebruikt (*“de ecodesign directie”*, *“guideline”*, en *“Ecodesign Directive”*). Uniform taalgebruik dringt zich op.

Hoger werd reeds aangegeven dat het (omwille van eveneens hoger aangehaalde redenen) aan te bevelen is om een concrete weblink/doorverwijzing naar een onlinevindplaats te voorzien. Dit geldt ook voor deze laatste paragraaf (*“Deze EU vereisten vindt U op internet [...]”*, eigen onderlijning).

Beoordeling

Het gebrekkig gebruik van de Nederlandse taal dient te worden gemitigeerd.

Het risico tot inbreuk op het verbod van misleidende handels- of marktpraktijken moet in de kiem worden gesmoord en staat de goedkeuring van het voorgestelde aansluitingscontract in de weg.

De inbreuken op de vigerende (precontractuele) informatie- en transparantieplichtingen, alsook de goede trouw (supra), staan de goedkeuring van het voorgestelde aansluitingscontract in de weg.

2.2.8. Artikel 4 – Ter beschikkingstelling van Pulsen

Fluvius stelt volgende wijziging voor:

Ter beschikkingstelling van Pulsen

Indien pulsen ter beschikking gesteld voor toepassingen van de DNG zijn deze louter informatief. De DNB draagt bijgevolg geen verantwoordelijkheid voor de energiehoeveelheden die door de systemen van de DNG worden berekend op basis van deze pulsen.

Aansluitingen die na mei 2023 in dienst worden genomen, worden standaard uitgerust met een meetinrichting die lokaal pulsen ter beschikking stelt. Bij aansluitingen die uitgerust zijn met een meetinrichting die deze functionaliteit niet bezit, kunnen de pulsen alsnog ter beschikking gesteld worden op verzoek van de DNG aan de DNB, tegen de op dat moment geldende tarieven.

Bij indienstname van de Aansluiting is de terbeschikkingstelling van pulsen gratis mits de DNG dit vooraf aan de DNB verzoekt. Na indienstname kunnen de pulsen alsnog ter beschikking gesteld worden op verzoek van de DNG aan de DNB, tegen de op dat moment geldende tarieven.

De schrapping (laatste paragraaf) werd door Fluvius als volgt gemotiveerd:

“Sinds mei 2023 gebruikt Fluvius een nieuw type AMR meter. Deze meter heeft een UTP uitgang waarbij een netgebruiker via deze weg pulsuitgangen kan uitlezen via de nieuwste ontwikkelingen (apps, domotica,...)

Naar aanleiding hiervan stellen we een wijziging voor aan Artikel 4 – Ter beschikkingstelling van Pulsen. Bij een indienstname van een Aansluiting zal de netgebruiker steeds deze nieuwe type meter krijgen; bestaande installaties zijn doorgaans nog niet uitgerust met deze type meter.

We stellen daarom voor om de laatste paragraaf te schrappen van Artikel 4 - ter beschikkingstelling van Pulsen”.

Analyse en beoordeling

De schrapping van bovenstaande zinnen lijkt over het algemeen logisch te zijn. Deze zinnen bepalen namelijk dat het ter beschikking stellen van pulsen gratis is als men dit op voorhand (voor indienstname) verzoekt. Na indienstname is het ter beschikking stellen van pulsen tegen betaling. De nieuwe situatie is echter: het ter beschikking stellen van pulsen is sowieso standaard bij nieuwe aansluitingen, omdat er een nieuw type AMR meter wordt geplaatst (er is geen manipulatie van de meter bij installatie door Fluvius meer nodig om pulsen ter beschikking te stellen; de DNG hoeft daar dan ook niet meer op gewezen te worden).

De tarieflijst “niet-periodieke tarieven” geeft de praktijk goed weer: de telpulsen zijn gratis bij een *nieuwe* aansluiting (in geval van grootverbruiksmeterinrichting), en tegen vergoeding (tarief voor de interventie/aanpassing installatie, hier: met het oog op de aanpassing aan de installatie om telpulsen beschikbaar te stellen) bij *bestaande* meters, na vraag daartoe door de DNG. De DNG’s met oude meters moeten dus betalen voor de interventie m.b.t. oude meters, opdat telpulsen mogelijk zouden zijn, en dat blijkt uit de tariefkaart.

Bij de zin “Bij aansluitingen die uitgerust zijn met een meetinrichting die deze functionaliteit niet bezit [...]” dient te worden verduidelijkt dat dit aansluitingen van voor juni 2023 betreft.

2.2.9. Artikel 5 – Installaties van de DNG

Analyse en beoordeling

In de eerste rij, tweede kolom, dient te worden verduidelijkt voor welke installaties de DNG dient in te staan: (i) technisch: welk type van installatie?, enkel de binneninstallatie?, etc.; alsook (ii) juridisch: DNG kan maar verantwoordelijk zijn voor zover hij impact kan hebben op de installatie?, etc.

Op dezelfde plaats staan vele (niet courante) afkortingen, waarvan de betekenis niet duidelijk is, of de vindplaats van verklaring niet wordt meegegeven (bijvoorbeeld: “HOV-zekering”). Ook worden verschillende afkortingen gebruikt voor hetzelfde concept (“kVA” versus “KVA”). Hoger werd reeds aangegeven hoe dit te mitigeren valt.

Op dezelfde plaats wordt een tabel weergegeven waarin een rij wordt doorstreept (“50kVA – 4A – 3A – 2A”). De (juridische) betekenis daarvan is onduidelijk. Verduidelijkingen dringen zich op.

Op dezelfde plaats, helemaal onderaan, wordt verwezen naar de bijlage “Principeschema Beveiligingsconcept”. Artikel 2 maakt hiervan geen melding. De VREG heeft, behoudens vergissing, deze bijlage ook niet ontvangen ter nazicht en goedkeuring. Verduidelijkingen dringen zich op.

In de tweede rij, eerste kolom wordt geen concrete verwijzing meegegeven naar “*de bepalingen inzake kwaliteit van de spanning die opgenomen zijn in [...]*”. Hoger werd reeds aangegeven hoe dit te mitigeren valt.

Wat betreft de tweede rij, tweede kolom kunnen gelijkaardige opmerkingen als hoger worden gemaakt (gebruik van afkortingen, niet onmiddellijk gevolgd door de betekenis; alsook geen aanduiding voor welke installatie de DNG dient in te staan). Hoger werd reeds aangegeven hoe dit te mitigeren valt.

Voor de volledigheid geeft de VREG mee dat ook in dit artikel de terminologie inconsistent is (“transfo’s” versus “transformatoren”) en zelfs juridische consequenties kent (“algemene voorwaarden” versus “Algemene Voorwaarden”). Hoger werd reeds aangegeven hoe dit te mitigeren valt.

2.2.10. Artikel 6 – Lijst van installaties

Analyse en beoordeling

De eerste paragraaf vermeldt niet wat de doelstelling en finaliteit, laat staan de juridische gevolgen, van de lijst is. Impliceert de lijst geboden en verboden ten aanzien van de DNG? Ten aanzien van de DNB? Dient de DNG louter te informeren? Etc. Verduidelijkingen dringen zich op.

Op dezelfde plaats maakt men melding van “*alle installaties die via de binneninstallatie van de DNG verbonden zijn met de Aansluiting*”. Zijn dit dan “de installaties van de DNG” waarnaar men in het vorige artikel (5) verwijst? Of wat is precies de juridische band tussen de installaties van de DNG, zoals aangehaald in artikelen 5 en 6? Verduidelijkingen dringen zich op.

Op dezelfde plaats worden twee verwijzingen gemaakt, in abstracto, naar de algemene voorwaarden. Hoger werd reeds aangegeven dat het (omwille van eveneens hoger aangehaalde redenen) aan te bevelen is om een concrete doorverwijzing naar de (online)vindplaats te voorzien.

Onder de subtitel “Lokale productie-installaties”, eerste paragraaf, wordt verwezen naar de bijlage “Modulatie van productie-installaties *op verzoek* van de Distributienetbeheerder”. In artikel 2 wordt echter melding gemaakt van een (gelijkaardige?) bijlage “Modulatie van productie-installaties *op bevel* van de Distributienetbeheerder”. Zijn beide bijlagen identiek, synoniemen, alternerend of aanvullend? Verduidelijking is aangewezen, desgevallend dient de bijlage aan de VREG ter nazicht en goedkeuring te worden voorgelegd. De problematiek aangaande het optioneel karakter, het al dan niet van toepassing zijnde karakter van de bijlagen, werd reeds hoger besproken.

Onder de subtitel “Lokale productie-installaties”, tweede paragraaf, wordt verwezen naar “technische bijlagen”. Echter, er wordt geen duiding gegeven bij of verwijzing gemaakt naar de betrokken bijlagen. Welke bijlagen betreft het? Alle bijlagen opgesomd in artikel 2? Slechts enkele aldaar? Zijn de bedoelde bijlagen in concreto van toepassing? Etc. Verduidelijkingen dringen zich op.

Onder de subtitel “Lokale productie-installaties”, derde paragraaf, wordt verwezen naar “titel 3)”. Echter, de titel ‘Noodgroepen’, even verderop in het document – in de veronderstelling dat men naar deze plaats wou doorverwijzen, bevat geen link met het getal “3”. Een nauwgezette documentopmaak en/of verduidelijkingen dringen zich op.

Onder de subtitel “Lokale productie-installaties”, eerste tabel, derde rij, tweede kolom worden de begrippen “schijnbaar vermogen” en “productievermogen” niet tegen elkaar afgezet. Tevens worden de begrippen niet gedefinieerd – voor zover zij elders zouden zijn gedefinieerd, worden geen hoofdletters gebruikt, noch worden verwijzingen naar de vindplaatsen gemaakt. Hoger werd reeds aangegeven hoe dit te mitigeren valt.

Onder de subtitel “Lokale productie-installaties”, eerste tabel, zesde rij, tweede kolom staat er naast de zinsnede “*Voor deze decentrale productie wordt tot nader bericht dit specifiek werkingpunt opgelegd.*” een vrij in te vullen ruimte open. Tevens wordt onderaan gesteld dat “*Bij wijzigende netomstandigheden kan er een ander werkingpunt opgelegd worden*”.

Reeds hoger werd uiteengezet dat, gezien de monopolistische positie van Fluvius, de kwalificatie als toetredingscontract van het voorgestelde aansluitingscontract, alsook gezien het bijhorend risico dat in de vrij in te vullen open ruimte onrechtmatige bedingen of potestatieve voorwaarden zouden worden ingevuld, de VREG wenst om, in plaats van een vrij in te vullen open ruimte, een uitvouw/keuzemenu (of dergelijke) te voorzien met vooraf (limitatief) bepaalde en mogelijk op te leggen werkingpunten. De zin “*Bij wijzigende netomstandigheden kan er een ander werkingpunt opgelegd worden*” dient om voornoemde redenen te worden geschrapt.

Onder de subtitel “Lokale productie-installaties”, eerste tabel, zevende rij, tweede kolom staan de woorden “indien aanwezig” te lezen. Het is evenwel onduidelijk op welke (of alle?) opgesomde aspecten dit slaat. Tevens is het onduidelijk wat de juridische consequenties zijn (en voor wie dan?) van het al dan niet “aanwezig” zijn. Verduidelijkingen dringen zich op. Wat betreft de vrij in te vullen open ruimte, op het einde, gelden opnieuw de reeds gemaakte opmerkingen.

Onder de subtitel “Lokale productie-installaties”, eerste tabel, achtste rij, tweede kolom staan de woorden “Specifieke instelparameters” en “indien van toepassing” te lezen. Het is evenwel onduidelijk op welke instelparameters wordt bedoeld, alsook wat die dan ‘specifiek’ maakt. Daarnaast is het ook onduidelijk wanneer de ‘specifieke’ instelparameters van toepassing zijn, alsook welke instelparameters van toepassing zijn bij het ontbreken van specifieke instelparameters. Verduidelijkingen dringen zich op.

Onder de subtitel “Noodgroepen”, eerste tabel, tweede rij, eerste kolom wordt verwezen naar de bijlage “Lokale productie-installaties *Noodgroepen*”. De opsomming in artikel 2 bevat een gelijknamige bijlage, doch met een andere orthografie. Hoger werd reeds verwezen naar de gehanteerde definitie-methode, het inconsistent hoofdlettergebruik en de bijhorende juridische problemen. Hoger werd reeds aangegeven hoe dit te mitigeren valt.

Onder de subtitel “Noodgroepen”, eerste tabel, derde rij, tweede kolom kan in het uitvouw/keuzemenu worden gekozen voor “...”. Hoger werd reeds uiteengezet wat, gezien de huidige constellatie, de (juridische) risico’s zijn bij een vrij in te vullen open ruimte. Hoger werd reeds aangegeven hoe dit te mitigeren valt.

In de subtitel “Site-overschrijdende directe lijnen of intraparkkabels” worden (niet courante) begrippen gebruikt, waarvan de betekenis niet duidelijk is, of de vindplaats van verklaring niet wordt meegegeven. Hoger werd reeds verwezen naar de gehanteerde definitie-methode en de bijhorende juridische problemen. Hoger werd reeds aangegeven hoe dit te mitigeren valt.

Onder de subtitel “Site-overschrijdende directe lijnen of intraparkkabels”, eerste tabel, derde en zesde rij, tweede kolom bevindt zich open ruimte dat vrij kan worden ingevuld. Hoger werd reeds uiteengezet wat, gezien de huidige constellatie, de (juridische) risico’s zijn bij een vrij in te vullen open ruimte. Hoger werd reeds aangegeven hoe dit te mitigeren valt.

2.2.11. Artikel 7 – Contactgegevens

Analyse en beoordeling

Met betrekking tot de contactgegevens van de DNB wordt onder het eerste bolletje verwezen, in abstracto, naar de website van de DNB. Hoger werd reeds aangegeven dat het (omwille van eveneens hoger aangehaalde redenen) aan te bevelen is om een concrete doorverwijzing naar de (online)vindplaats te voorzien.

Tevens strekt het tot aanbeveling om een concrete doorverwijzing naar de (online)vindplaats van het privacybeleid te voorzien.

2.2.12. Artikel 8 – Slotbepalingen

Analyse

Reeds hoger werd uiteengezet dat de onduidelijkheid aangaande welke bijlagen van toepassing zijn, tot bijzonder ernstige juridische problemen leidt (supra, bespreking artikel 2 Voorstel Aansluitingscontract). De door Fluvius gehanteerde werkwijze is ook in artikel 8 Voorstel Aansluitingscontract strijdig met, onder andere, vigerende (precontractuele) informatieverplichtingen, transparantieverplichtingen, de regels aangaande geldige totstandkoming van het contract, de regels aangaande onrechtmatige bedingen, de goede trouw en kan mogelijks leiden tot oneerlijke handels- of marktpraktijken (misleiding), (precontractuele) aansprakelijkheid en/of wilsgebreken (o.a. dwaling).

Waar (mogelijke) plichten van een DNB in een (mogelijke) bijlage neergeschreven staan, en het aan die DNB toekomt om te bepalen of de bijlage (en zodoende die DNB zijn verplichtingen) al dan niet van toepassing is, zou dit tevens een (verboden) potestatieve toepassing uitmaken, alsook een kennelijk onevenwicht scheppen tussen de rechten en plichten van partijen. Voorgaande analyse werd eveneens en reeds gemaakt bij artikel 2 Voorstel Aansluitingscontract (supra).

Artikel 8 lijkt in die zin problematischer, aangezien Fluvius eenzijdig bepaalt wanneer de uitvoering van de werken (om de aansluiting in dienst te nemen) zal plaatsvinden en de inwerkingtreding van het Voorstel Aansluitingscontract daaraan is gekoppeld. Met andere woorden, niet alleen de verbintenissen maar zelfs de inwerkingtreding van het contract lijkt hierdoor af te hangen van een zuiver potestatieve opschortende voorwaarde (cf. Art. 5.141, eerste lid, tweede zin BW).

Het is onduidelijk waarom de inwerkingtreding van het contract wordt uitgesteld tot “*ten vroegste na uitvoering van de werken om de aansluiting in dienst te nemen*”. De opschorting van (alle) rechten en plichten kan, prima facie, een kennelijk onevenwicht scheppen tussen de rechten en plichten van partijen. Verduidelijkingen dringen zich op.

Beoordeling

Het voorgestelde artikel 8 staat de goedkeuring van het voorgestelde aansluitingscontract in de weg.

2.3. Tussenconclusie: Geen goedkeuring van het Voorstel Aansluitingscontract mogelijk, geen verdere integrale analyse van de bijhorende bijlagen

Uit bovenstaande analyse (supra, Titel 2.2) blijkt dat het Voorstel Aansluitingscontract diverse (precontractuele) informatie- en transparantieplichtingen schendt (art. 5.16; 5.19, eerste lid BW; alsook art. VI.2; VI.37; VI.91/2 WER, desgevallend ook art. VI.45; VI.46; VI.64; VI.65 WER).

De schending van informatieplichten kan daarenboven leiden tot de (precontractuele) aansprakelijkheid van Fluvius, en zelfs de nietigheid van het contract met zich meebrengen (art. 5.17, laatste lid BW).

Het Voorstel Aansluitingscontract lijkt kennelijke onevenwichten te scheppen tussen de rechten en plichten van partijen (art. 5.52, eerste en tweede lid BW; art. I.8, 22° WER *juncto* VI.82 WER; VI.83, 2°-4°, 26° WER; VI.91/3 WER; VI.91/4, 1°, 4° WER; VI.91/5, 1° WER).

Het Voorstel Aansluitingscontract lijkt het verbod op potestatieve voorwaarden te schenden (art. 5.141, eerste lid, tweede zin BW; art. VI.83, 1° WER; VI.91/4, 1° WER).

Het Voorstel Aansluitingscontract voorziet in praktijken die als (misleidende) oneerlijke handels- en/of marktpraktijken kunnen worden gekwalificeerd (art. VI.93; VI.97; VI.99; VI.104; VI.105 WER).

Tot slot lijken zelfs inbreuken voor te liggen met betrekking tot de geldige totstandkoming van het contract (cf. art. 5.4; 5.5, eerste lid; 5.14, tweede lid; 5.19, eerste lid; 5.20, eerste lid; 5.27, 1° en 3°; 5.28; 5.31, tweede lid; 5.33-5.36; 5.37; 5.46, eerste lid; 5.49, eerste lid BW).

Een tekst die een veelvoud aan wetsartikelen schendt, aansprakelijkheidsvorderingen en zelfs de (partiële) nietigheid van het contract in de hand werkt, kan onmogelijk worden goedgekeurd door de VREG.

Gezien het bovenstaande, lijkt het voor de VREG niet zinvol om over te gaan tot een verdere analyse en beoordeling van de bijlagen bij het Voorstel Aansluitingscontract – het Voorstel Aansluitingscontract staat an sich reeds een goedkeuring in de weg.

Desalniettemin en ter hulp, wenst de VREG in de hiernavolgende titels een aantal zaken mee te geven aangaande de bijlagen bij het Voorstel Aansluitingscontract.

2.4. Bijlage “Algemene voorwaarden” – Enkele aandachtspunten

2.4.1. Artikel 2 – Definities

Er werden definities toegevoegd, gewijzigd, en geschrapt. Hierna bespreken we enkel de definitie van “N-1” of “N-1 toestand”, en van “Normale netuitbatingssomstandigheden” of “N” of “N-toestand”.

Het begrip “N-1” of “N-1 toestand” wordt als volgt gedefinieerd:

“situatie in het distributienet waarbij zich een ‘uitvalsituatie’ heeft voorgedaan. Onder deze uitvalsituatie wordt elke toestand van het Distributienet of gekoppeld net verstaan waarbij minstens één element van één van deze netten (zie verdere toelichting hieronder) onbeschikbaar is, en waarbij de DNB of de beheerder van het gekoppeld net de nodige maatregelen heeft genomen om de netgebruikers opnieuw te voorzien van spanning en tevens de operationele veiligheid van het net te handhaven. Deze maatregelen betreffen onder meer, maar niet hiertoe beperkt, een verschakeling waardoor de netconfiguratie tijdelijk wordt aangepast totdat het onbeschikbaar element terug beschikbaar is.

Deze onbeschikbaarheid kan het gevolg zijn van een gepland werk aan het elektriciteitsnet, of van een incident.

Tot de elementen van het distributienet of gekoppeld net, waarvan de onbeschikbaarheid kan leiden tot een N-1 toestand, behoren:

- *een distributienetkabel of aansluitingskabel, of een kabelverbinding;*
- *een transformator HS/LS of HS/HS;*
- *een element uit het telecommunicatienetwerk waarvan de DNB gebruik maakt;*
- *de uitrustingen voor telebediening, telemeting of telesignalisatie;*
- *een beveiligingsapparaat*

dat zich bevindt op een mogelijke elektrische voedingsweg tussen de DNG en het hoger liggende Transmissienet of Plaatselijk vervoernet.”

In samenspraak met de VREG werd het begrip “N-1 toestand” gedefinieerd op basis van de EU-Verordening 2017/1485 (de zogenaamde “SOGL”), waarbij er gewerkt wordt met een lijst van uitvalsituaties. “N-1 toestand”: *situatie in het distributienet waarbij zich een ‘uitvalsituatie’ heeft voorgedaan.* Dit resulteert in de nood aan duiding van het begrip ‘uitvalsituatie’ in de definitie.

De VREG gaat akkoord met deze definitie voor zover de bepaling over de maatregelen die de DNB of de beheerder van het gekoppeld net heeft genomen, wordt geschrapt. Dit is eerder een gevolg dan een bepalende factor, en komt ook niet voor in de gelijkaardige SOGL-definitie (Verordening 2017/1485) voor het transmissienet.

Wat betreft de nodige maatregelen die de DNB of de beheerder van het gekoppeld net kan nemen, werd hoger reeds gewezen op de juridische risico’s bij vrij in te vullen/open ruimte. Het is daarom wenselijk om te voorzien in een uitvouw/keuzemenu (of dergelijke) met vooraf (limitatief) bepaalde en mogelijk op te leggen maatregelen.

2.4.2. Artikel 5.3 – Buiten- en herindienststelling en wegname van een aansluiting

Redactionele opmerking: “en wegname van een aansluiting” moet worden geschrapt uit de titel. De wegname van een aansluiting wordt geregeld door art. 5.4.

2.4.3. Artikel 5.4 – Wegname van een aansluiting

Inzake de wegname van een aansluiting bepaalt art. 5.4, eerste lid het volgende:

“Conform het TRDE heeft de DNB het recht om, na overleg met de eigenaar van het aangesloten goed in kwestie, een Aansluiting weg te nemen of af te koppelen waarop in het toegangsregister meer dan een jaar geen toegangshouder werd geregistreerd.” (Art. 5.4, eerste lid)

Dit eerste lid is conform art. 2.2.81 TRDE.¹⁵

Artikel 5.4, tweede lid bevat een concrete uitwerking van het proces m.b.t. wegname van de aansluiting. Meer bepaald krijgt de eigenaar de mogelijkheid en een termijn om zich in regel te stellen, en een afsluiting dus te vermijden. Meer bepaald moet een toegangshouder gekozen worden.

“Indien de eigenaar van het aangesloten goed in kwestie deze wegname of afkoppeling wil vermijden, moet hij een contract sluiten met een toegangshouder en moet deze toegangshouder geregistreerd worden in het toegangsregister. De DNB bepaalt de termijn binnen dewelke de door de eigenaar gekozen toegangshouder in het toegangsregister moet geregistreerd kunnen worden.” (Art. 5.4, tweede lid)

Artikel 5.4, derde lid voorziet in het recht van de DNB om ook vroeger (dan na 1 jaar afwezigheid van een toegangshouder) over te gaan tot buitendienststelling/afkoppeling van de aansluiting.

“De DNB kan ook vroeger tot de wegname of afkoppeling overgaan indien hij motiveert dat de Aansluiting een risico vormt voor de veiligheid of voor de goede werking van het Distributienet.” (Art. 5.4, derde lid)

Artikel 5.4, derde lid lijkt op het eerste zicht op gespannen voet te staan met art. 2.2.81 TRDE, waarbij de afwezigheid van een toegangshouder gedurende minstens een jaar de minimale voorwaarde is. Fluvius beroept zich evenwel op art. 1.5.3, §5 TRDE, dat bepaalt dat de DNB “te allen tijde alle uitzonderlijke en tijdelijke maatregelen kan nemen die hij nodig acht in geval de aantasting van de fysieke integriteit van personen, of materiële schade, dreigt of hersteld moet worden.” Een afsluiting of afkoppeling is inderdaad mogelijk als dat een noodzakelijke voorwaarde is om fysieke integriteit van personen of schade te vermijden of herstellen. De afkoppeling is daarbij de ultieme remedie (cf. “*uitzonderlijke en tijdelijke maatregel*”). Zo niet (dus als de waarborg van de fysieke integriteit van personen of het vermijden van schade ook bereikt kan/kon worden zonder de afkoppeling) is de afsluiting of afkoppeling in strijd met de voormelde bepaling uit het TRDE.

¹⁵ Art. 2.2.81 TRDE: “De elektriciteitsdistributienetbeheerder heeft het recht om elke aansluiting op het elektriciteitsdistributienet waarop in het toegangsregister meer dan een jaar geen toegangshouder werd geregistreerd, na overleg met de eigenaar van het aangesloten goed in kwestie weg te nemen of af te koppelen.”

2.4.4. Artikel 11 – In globo

De uitgewerkte aansprakelijkheidsregeling is bijzonder lang (7 bladzijden) en heeft een onduidelijke structuur.

Voorbeeld naar structuur: De titel van artikel 11 luidt “Algemene regeling inzake aansprakelijkheid van de DNB”, terwijl (sub)artikelen 11.2 en 11.3 net in *bijzondere* regelingen voorzien. Een (sub)subartikel luidt dan weer “*gemeenschappelijke* bepalingen” (art. 11.2.4). De verhoudingen tussen gemeenschappelijke en bijzondere bepalingen zijn onduidelijk.

De uitgewerkte aansprakelijkheidsregeling scheidt niet alleen en vaak verwarring, maar is op diverse plaatsen ook als misleidend en/of onrechtmatig te kwalificeren en/of schendt het vigerend recht (infra). Ook de Commissie voor Onrechtmatige Bedingen oordeelde reeds in 2014 (bijzonder uitgebreid en onderbouwd) in dezelfde zin.¹⁶

Overbodige en onrechtmatige passages dienen te worden verwijderd en een heldere/overzichtelijke structuur moet worden ingevoegd. Strijdigheden met het vigerend recht dienen per evidentie te worden verwijderd.

De (huidige) uitgewerkte aansprakelijkheidsregeling dient een grondige herziening te ondergaan, alvorens sprake kan zijn van een eventuele goedkeuring door de VREG.

2.4.5. Artikel 11.1 – Algemeen

Onder 11.1 wordt de ratio legis weergegeven. Dit is overbodig en maakt het contract nodeloos lang.

Bovendien wordt de ratio legis eenzijdig weergegeven en wordt de indruk gewekt dat de uitgewerkte aansprakelijkheidsregeling voortvloeit uit de wet/het decreet – waardoor er weinig tegenin te brengen zou zijn/er weinig naast zou bestaan. Fluvius had er bijvoorbeeld ook voor kunnen kiezen om volgende nuancerende passages uit de parlementaire voorbereidingen eveneens over te nemen, doch koos ervoor dit niet te doen.

“De in het decreet opgenomen vergoedingsplichten gelden onverminderd de gemeenrechtelijke aansprakelijkheid (1382 BW e.v.) en bijzondere wetgeving, zoals de WMPC, de wet Produktaansprakelijkheid enzovoort.

¹⁶ Zie in het bijzonder Commissie voor Onrechtmatige Bedingen, Advies inzake de reglementen van de distributienetbeheerders van 26 november 2014, bladzijde 26-38 (titel ‘III. Aansprakelijkheidsregeling’) en 46-48 (titel ‘III. Aansprakelijkheidsregeling’).

Zie ook Commissie voor Onrechtmatige Bedingen, Advies inzake de reglementen van de distributienetbeheerders van 26 november 2014, bladzijde 13 (vijfde paragraaf), 14 (derde tot en met vijfde paragraaf onder subtitel ‘E’), 15 (vierde en vijfde paragraaf), 20-22 (subtitel ‘B’), 24-25 (subtitel ‘Aanbevelingen van de Commissie’) en 43 (voorlaatste paragraaf).

De decretale regeling is geen alomvattende noch exclusieve regeling, maar een alternatief voor reeds bestaande aansprakelijkheidsgronden. Dit zorgt weliswaar voor nog een apart systeem van vergoedingen, naast de al bestaande regelingen, maar is desalniettemin een meerwaarde in de mate dat het voorziet in een beperkte compensatie voor schade of ongemakken in die gevallen waarin een volledige schadevergoeding niet of slechts met veel moeite verkregen kan worden, door de onmogelijkheid of grote moeilijkheid om een veroorzaker van de schade aan te wijzen, en fout van deze veroorzaker aan te tonen. Bedoeling is netgebruikers te ontslaan van het leveren van het bewijs van een fout die de oorzaak van hun schade was, en in ruil hiervoor te voorzien in een – weliswaar beperkte – vergoeding. Deze vergoeding zou daarbij door de netbeheerder uitbetaald worden.” (Memorie van Toelichting bij het “Ontwerp van decreet houdende wijziging van het Energiedecreet van 8 mei 2009, wat betreft de aansprakelijkheid van netbeheerders”, Stuk 2291 (2013-2014) Nr. 1, bladzijde 22, derde en vierde paragraaf)

De gebruikte ratio legis-methode is als misleidend te beschouwen.

Daarnaast wordt ook het toepassingsgebied onduidelijk, door een link te leggen met de aangehaalde ratio legis (eigen onderlijningen): *“De aansprakelijkheidsregeling in dit Aansluitingscontract houdt rekening met de hoger vermelde bepalingen en ratio legis [...]”* versus *“Onverminderd de andere bepalingen inzake aansprakelijkheid die elders in deze algemene voorwaarden en het Aansluitingscontract in zijn geheel zijn opgenomen [...]”*.

2.4.6. Artikel 11.2.1 – Onderbrekingen en variaties van de spanning en frequentie (Toepassingsgebied)

Artikel 4.1.11/1 Energiedecreet voorziet in een specifieke vergoedingsregeling, te betalen door de DNB, wanneer voldaan wordt aan het begrip ‘storing’ (zoals gedefinieerd in art. 1.1.3, 114° /2 Energiedecreet).

Fluvius maakt een verregaande a contrario-redenering. Fluvius stelt niet alleen dat, indien niet wordt voldaan aan het begrip ‘storing’, DNB’s geen vergoeding dienen te betalen, maar stelt ook verregaander (eigen onderlijningen):

“Alle afwijkingen of overschrijdingen die toegelaten zijn door deze norm, zijn in ieder geval geen fout van de DNB. De DNB is dus niet aansprakelijk voor schade als gevolg van variaties van de spanning en frequentie of andere fenomenen die zich voordoen zonder overschrijding van de norm NBN EN 50160, en dit ongeacht de oorzaak ervan.”

Deze algemene aansprakelijkheidsbeperking is evenwel te verregaand. Het is namelijk mogelijk dat een DNB een fout begaat, zelfs als de norm NBN EN 50160 niet wordt overschreden. De exoneratie voor voorgaande fout schept een kennelijk onevenwicht in de rechten en plichten van partijen en is zodoende een onrechtmatig beding (zie ook supra).

Voor de beoordeling van het onrechtmatige karakter van een beding van een overeenkomst wordt rekening gehouden met: alle omstandigheden rond de sluiting van de overeenkomst, de algemene economie van de overeenkomst, alle geldende handelsgebruiken, alle andere bedingen van de overeenkomst of van een andere overeenkomst waarvan deze afhankelijk is, het ogenblik waarop de overeenkomst is gesloten, de aard van de producten waarop de overeenkomst betrekking heeft, de duidelijkheid en begrijpelijkheid van het beding, alsook het feit of al dan niet kan worden onderhandeld over het beding (zie ook art. 1.8, 22° WER; art. VI.82 WER; art. VI.91/3 WER; art. 5.52 BW).

De monopolistische positie van de DNB; de onbestaande onderhandelingsruimte voor de DNG; de onmogelijkheid voor de DNG om aansluiting tot het net te krijgen, zonder het aansluitingscontract af te sluiten; alsook de kwalificatie van het aansluitingscontract als toetredingscontract lijken bij deze beoordeling centrale plaatsen in te nemen.

Een absolute aansprakelijkheidsbeperking is daarnaast ook een per definitie / vermoed onrechtmatig beding (art. VI.83, 13°-14° en 25° WER / art. VI.91/5, 3°-4° en 6° WER).

De VREG is bevoegd om te (be)oordelen en te ageren (zie o.a. ook art. 3.1.3, 1° en 2°; art. 3.1.4, §1; art. 3.1.4/1; art. 4.2.1, §2, 6° en 9° Energiedecreet; alsook art. 58-59 Vierde Elektriciteitsrichtlijn). De toezichts- en controlemissie van de VREG; het waarborgen van de beschermingsmaatregelen van de afnemers; de doelstelling dat afnemers baat hebben bij een efficiënte werking van hun nationale markt en bijdragen tot het waarborgen van een hoog niveau van consumentenbescherming; de bevoegdheid van de VREG om alle activiteiten te verrichten die rechtstreeks of onrechtstreeks bijdragen tot de verwezenlijking van zijn missie, taken en doelstellingen; alsook de bevoegdheid van de VREG om noodzakelijke en evenredige maatregelen op te leggen om de goede werking van de Vlaamse elektriciteitsmarkt te waarborgen; lijken daarbij centrale plaatsen in te nemen.

Tot slot expliciteren de parlementaire voorbereidingen ook dat de specifieke vergoedingsregeling uit artikel 4.1.11/1 Energiedecreet geen afbreuk doet aan de onrechtmatige bedingenregeling (voorheen terug te vinden in de Wet betreffende marktpraktijken en consumentenbescherming, afgekort als “WMPC”):

“De in het decreet opgenomen vergoedingsplichten gelden onverminderd de gemeenrechtelijke aansprakelijkheid (1382 BW e.v.) en bijzondere wetgeving, zoals de WMPC, de wet Produktaansprakelijkheid enzovoort.” (Memorie van Toelichting bij het “Ontwerp van decreet houdende wijziging van het Energiedecreet van 8 mei 2009, wat betreft de aansprakelijkheid van netbeheerders”, Stuk 2291 (2013-2014) Nr. 1, bladzijde 22, derde paragraaf)

DNB's moeten aansprakelijk kunnen worden gesteld, ondanks dat de norm NBN EN 50160 niet wordt overschreden en voor zover dit mogelijk is onder het vigerend aansprakelijkheidsrecht. Desgevallend zal de vermeende schadelijder bijvoorbeeld niet alleen de fout, doch ook de schade en het causaal verband moeten aantonen om de betrokken DNB aansprakelijk te kunnen stellen. De voorgestelde exoneratie moet worden geschrapt.

2.4.7. Artikel 11.2.2 – Onderbrekingen en variaties van de spanning en frequentie (Foutaansprakelijkheid)

Het klopt dat de decreetgever, bij de invoering van artikel 4.1.11/1 Energiedecreet, niet wou raken aan de geldende aansprakelijkheidsregels, en hij niet opteerde voor het invoeren van een vergoedingsplicht, naast de reeds bestaande aansprakelijkheidsregels (zoals het geval bij langdurige stroomonderbreking en laattijdige aansluitingen en heraansluitingen). De decreetgever had bij de invoering van artikel 4.1.11/1 Energiedecreet als doel de aansprakelijkheid die bestaat op grond van de reeds bestaande aansprakelijkheidsgronden, zoals bepaald door de federale regelgever, te bevestigen en verwees daarbij, onder andere, naar de klassieke foutaansprakelijkheid:

“De in dit decreet opgenomen regeling wil noch kan, zoals hoger uiteengezet, raken aan de geldende aansprakelijkheidsregels, en er is niet geopteerd voor het invoeren van een vergoedingsplicht, naast de reeds bestaande aansprakelijkheidsregels, naar analogie met de langdurige stroomonderbreking en de laattijdige aansluitingen en heraansluitingen.”

Bijgevolg heeft de voorgestelde bepaling enkel als doel de aansprakelijkheid die bestaat op grond van de reeds bestaande aansprakelijkheidsgronden, zoals bepaald door de federale regelgever, te bevestigen. Daarbij kan gedacht worden aan de klassieke foutaansprakelijkheid of de aansprakelijkheid als producent voor gebrekkige zaken.” (Memorie van Toelichting bij het “Ontwerp van decreet houdende wijziging van het Energiedecreet van 8 mei 2009, wat betreft de aansprakelijkheid van netbeheerders”, Stuk 2291 (2013-2014) Nr. 1, bladzijde 18, eerste paragraaf onder subtitel ‘Voorgestelde regeling’)

Naast voornoemde bevestiging (van de aansprakelijkheid die bestaat op grond van de reeds bestaande aansprakelijkheidsgronden, zoals bepaald door de federale regelgever) wenste de decreetgever daaraan evenwel een toevoeging te doen, namelijk een beperking van de schadevergoedingsplicht tot een bepaald plafondbedrag:

“Dit artikel voegt een artikel 4.1.11/1 toe aan [het Energiedecreet ...]. Het gaat om de bevestiging van de plicht in hoofde van de netbeheerder tot vergoeding van schade geleden door de netgebruiker, als gevolg van een storing, op grond van de geldende wettelijke bepalingen, met evenwel de toevoeging daaraan van een beperking van deze schadevergoedingsplicht tot een bepaald plafondbedrag.” (Memorie van Toelichting bij het “Ontwerp van decreet houdende wijziging van het Energiedecreet van 8 mei 2009, wat betreft de aansprakelijkheid van netbeheerders”, Stuk 2291 (2013-2014) Nr. 1, bladzijde 17, eerste paragraaf onder ‘Artikel 5’)

De vraag stelt zich evenwel waarom de eerste twee paragrafen van art. 11.2.2 Algemene Voorwaarden andermaal de klassieke foutaansprakelijkheid moeten uit de doeken doen. De wettelijke regeling met betrekking tot de klassieke foutaansprakelijkheid werd reeds 220 jaar geleden gepubliceerd en is bijzonder goed algemeen gekend. Deze herhaling heeft geen toegevoegde waarde, is overbodig en maakt de Algemene Voorwaarden alleen maar nodeloos lang(er).

Daarnaast en bovendien zijn de eerste twee paragrafen van art. 11.2.2 Algemene Voorwaarden misleidend. Voornoemde twee paragrafen doen uitschijnen dat de DNB enkel bij “fout” een vergoeding bij storing zou moeten betalen. Dit klopt evenwel niet. Op grond van de reeds bestaande aansprakelijkheidsgronden kan de DNB ook vergoedingsplichtig zijn, los van enige “fout”(aansprakelijkheid), bijvoorbeeld als producent voor gebrekkige zaken. De parlementaire voorbereidingen expliciteren dit op diverse plaatsen (eigen onderlijningen):

“[...] Bijgevolg heeft de voorgestelde bepaling enkel als doel de aansprakelijkheid die bestaat op grond van de reeds bestaande aansprakelijkheidsgronden, zoals bepaald door de federale regelgever, te bevestigen. Daarbij kan gedacht worden aan de klassieke foutaansprakelijkheid of de aansprakelijkheid als producent voor gebrekkige zaken.

Consumenten genieten bijvoorbeeld een bijzondere bescherming door bijzondere (federale) wetgeving. Zo is er de wet Produktaansprakelijkheid en de WMPC.

Op grond van de basis van de wet Produktaansprakelijkheid heeft elkeen die ressorteert onder het toepassingsgebied van die wet, en schade lijdt als gevolg van een gebrek in een product, recht op schadevergoeding vanwege de producent van dat product. De producent kan zich niet exonereren van zijn vergoedingsplicht.

Het gaat dus zelfs in deze federale aansprakelijkheidsregeling om een vorm van objectieve, dus foutloze aansprakelijkheid.

Rechtspraak wees uit dat een distributienetbeheerder de producent is, en elektriciteit een product, beiden in de zin van de wet Productaansprakelijkheid, en dat, zodoende, die wet van toepassing is op de distributienetbeheerders in hun verhouding met netgebruikersconsumenten.

Als elektriciteit (of gas) niet op onschadelijke wijze tot bij de verbruiker gebracht kan worden en dus niet de veiligheid brengt die ervan verwacht kan worden, spreekt men van een gebrekkig product.

Er kan geoordeeld worden dat, als voldaan wordt aan de definitie van 'storing' (zie bespreking van artikel 2 en zie tevens hierna), en er schade geleden werd als gevolg van de storing, er sprake is van een gebrekkig product. Het komt er echter wel nog steeds op aan het bestaan van de storing te bewijzen, evenals de schade die erdoor veroorzaakt werd."

(Memorie van Toelichting bij het "Ontwerp van decreet houdende wijziging van het Energiedecreet van 8 mei 2009, wat betreft de aansprakelijkheid van netbeheerders", Stuk 2291 (2013-2014) Nr. 1, bladzijde 18-19, eerste en derde-zevende paragraaf onder subtitel 'Voorgestelde regeling')

Boek 6 BW, dat in werking zal treden per 1 januari 2025, heeft bovenstaande regelgeving geïncorporeerd (zie aldaar, Titel 1 van Hoofdstuk 7) en bevestigt zelfs expliciet "Onder product wordt ook elektriciteit verstaan" (art. 6.42, tweede lid BW).

Zoals aangegeven in bovenstaande parlementaire voorbereidingen, art. 10, §1 Wet Productaansprakelijkheid, en art. 6.50, §1 BW kan de aansprakelijkheid niet worden uitgesloten of beperkt bij overeenkomst.

De eerste twee paragrafen van art. 11.2.2 Algemene Voorwaarden dienen te worden geschrapt. Zij bieden geen meerwaarde, misleiden en zijn strijdig met de wet.

De derde paragraaf van art. 11.2.2 Algemene Voorwaarden is manifest strijdig met de wet (supra, art. 10, §1 Wet Productaansprakelijkheid en art. 6.50, §1 BW) en moet worden geschrapt.

De overige paragrafen van art. 11.2.2 Algemene Voorwaarden (vanaf de vierde paragraaf, inclusief subtitels a), b) en c), tot aan art. 11.2.3) dienen te worden geschrapt. Ofwel herkauwen zij bestaande wetgeving, zonder meerwaarde, en maken zij de tekst nodeloos lang. Ofwel zijn zij, omwille van reeds vermelde redenen, als onrechtmatig te beschouwen wegens het scheppen van kennelijke onevenwichten tussen de rechten en plichten van partijen (cf. aansprakelijkheidsbeperkingen als onrechtmatige beding). Ofwel zijn zij, omwille van reeds vermelde redenen, strijdig met het vigerend recht (cf. Wet Productaansprakelijkheid / Boek 6, Hoofdstuk 7, Titel 1 BW).

2.4.8. Artikel 11.2.3 en 11.2.4 – Onderbrekingen en variaties van de spanning en frequentie (Decretale ongemakkenvergoedingsregeling en Gemeenschappelijke bepalingen)

Los van het vraagstuk met wat de bepalingen van art. 11.2.4 Algemene Voorwaarden dan precies 'gemeenschappelijk' zijn en de daarbij horende onduidelijkheid (naar structuur) (supra), lijken art. 11.2.3 en 11.2.4 Algemene Voorwaarden te doelen op art. 4.1.11/5 juncto art. 4.1.11/2 Energiedecreet aangaande de "Forfaitaire vergoeding bij langdurige stroomonderbreking".

Artikel 11.2.3, eerste paragraaf Algemene Voorwaarden gaat lijnrecht in tegen de ratio legis van de decreetgever en schendt manifest de letter van de wet. De vergoedingsplicht wordt in de Algemene Voorwaarden namelijk afhankelijk gesteld van *“hetgeen vermeld wordt onder Artikel 11.2.2. (foutaansprakelijkheid)”*.

Artikel 4.1.11/5, §1 Energiedecreet bepaalt letterlijk dat de DNB aan de DNG een vergoeding is verschuldigd *in geval van* een niet-geplande stroomonderbreking met technische oorzaak van minstens vier uur. De decreetgever vereist daarbij duidelijk *niet* de klassieke constitutieve bestanddelen (*“fout”, “schade” en “causaal verband”*).

De parlementaire voorbereidingen maken op diverse plaatsen duidelijk dat het net de bedoeling was om het *“fout”-begrip* los te laten (eigen onderlijningen):

“[...] Bedoeling is netgebruikers te ontslaan van het leveren van het bewijs van een fout die de oorzaak van hun schade was, en in ruil hiervoor te voorzien in een – weliswaar beperkte – vergoeding. Deze vergoeding zou daarbij door de netbeheerder uitbetaald worden.” (Memorie van Toelichting bij het “Ontwerp van decreet houdende wijziging van het Energiedecreet van 8 mei 2009, wat betreft de aansprakelijkheid van netbeheerders”, Stuk 2291 (2013-2014) Nr. 1, bladzijde 22, vierde paragraaf, in fine).

“Daarbij wordt getracht een evenwicht te vinden tussen, enerzijds, de bewijslast van de netgebruiker, die opgeheven wordt, en, anderzijds, het beperken van de vergoedingsplicht van een bij wet aangeduide persoon die niet per sé de veroorzaker van de schade is.” (Memorie van Toelichting bij het “Ontwerp van decreet houdende wijziging van het Energiedecreet van 8 mei 2009, wat betreft de aansprakelijkheid van netbeheerders”, Stuk 2291 (2013-2014) Nr. 1, bladzijde 22, zesde paragraaf).

“[...] geopteerd voor het invoeren van een vergoedingsplicht, naast de reeds bestaande aansprakelijkheidsregels, naar analogie met de langdurige stroomonderbreking en de laattijdige aansluitingen en her aansluitingen.” (Memorie van Toelichting bij het “Ontwerp van decreet houdende wijziging van het Energiedecreet van 8 mei 2009, wat betreft de aansprakelijkheid van netbeheerders”, Stuk 2291 (2013-2014) Nr. 1, bladzijde 18, eerste paragraaf onder subtitel ‘Voorgestelde regeling’)

“Hier geldt een objectieve aansprakelijkheid. Het loutere voordoen van de situatie heeft de vergoedingsplicht voor gevolg. De netgebruiker moet de fout van de netbeheerder dus niet aantonen, want de fout is in deze niet relevant.” (Memorie van Toelichting bij het “Ontwerp van decreet houdende wijziging van het Energiedecreet van 8 mei 2009, wat betreft de aansprakelijkheid van netbeheerders”, Stuk 2291 (2013-2014) Nr. 1, bladzijde 28, eerste paragraaf onder subtitel ‘Objectieve aansprakelijkheid’)

“Bij objectieve aansprakelijkheid is de netbeheerder niet in de mogelijkheid tot zijn vergoedingsplicht te vermijden door het weerleggen van zijn fout.” (Memorie van Toelichting bij het “Ontwerp van decreet houdende wijziging van het Energiedecreet van 8 mei 2009, wat betreft de aansprakelijkheid van netbeheerders”, Stuk 2291 (2013-2014) Nr. 1, bladzijde 28, tweede paragraaf onder subtitel ‘Objectieve aansprakelijkheid’)

Artikel 11.2.4, eerste paragraaf onder subtitel 'a) Plafond vergoedingen' Algemene Voorwaarden beperkt de aansprakelijkheid van de DNB tot "werkelijk geleden rechtstreekse, materiële schade". Omwille van reeds vermelde redenen is deze paragraaf als onrechtmatig te beschouwen wegens het scheppen van kennelijke onevenwichten tussen de rechten en plichten van partijen (cf. aansprakelijkheidsbeperkingen als onrechtmatige beding) en is zij, omwille van reeds vermelde redenen, strijdig met het vigerend recht (cf. Wet Productaansprakelijkheid / Boek 6, Hoofdstuk 7, Titel 1 BW).

Artikel 11.2.4, tweede paragraaf onder subtitel 'a) Plafond vergoedingen' Algemene Voorwaarden gaat lijnrecht in tegen de ratio legis van de decreetgever en schendt manifest de letter van de wet (supra: de forfaitaire vergoedingsplicht wordt afhankelijk gesteld van de "fout van de DNB").

De melding "*behoudens indien is strijd met bepalingen van dwingend recht*", in Artikel 11.2.4, tweede paragraaf onder subtitel 'a) Plafond vergoedingen' Algemene Voorwaarden, staat niet toe om vervolgens (alsnog) bedingen op te nemen die strijdig zijn met bepalingen van dwingend recht. In casu is dit het geval (supra). Zodoende vormt dit een misleidende handels- en marktpraktijk.

Artikel 11.2.4, laatste drie paragrafen onder subtitel 'a) Plafond vergoedingen' Algemene Voorwaarden beperkt de aansprakelijkheid van de DNB, verder onder het decreetaal voorziene plafond. Omwille van reeds vermelde redenen zijn deze paragrafen als onrechtmatig te beschouwen wegens het scheppen van kennelijke onevenwichten tussen de rechten en plichten van partijen (cf. aansprakelijkheidsbeperkingen als onrechtmatige beding) en zijn zij, omwille van reeds vermelde redenen, strijdig met het vigerend recht (cf. Wet Productaansprakelijkheid / Boek 6, Hoofdstuk 7, Titel 1 BW).

Wat betreft de (beperkte) mogelijkheid waarbij de DNB het tegendeel zou kunnen bewijzen van vermoed onrechtmatige bedingen (cf. art. VI.91/5, 3°-4° en 6° WER), brengt de DNB in casu geen enkel stuk bij.

Artikel 11.2.4, laatste drie paragrafen onder subtitel 'a) Plafond vergoedingen' Algemene Voorwaarden schenden art. VI.83, 13°-14° en 25° WER; art. VI.91/5, 3°-4° en 6° WER; art. 5.52 BW; art. 5.89, §1, derde (en vierde) lid BW; art. 6.3, §1, tweede lid, in fine BW; art. 6.50, §1 BW; art. 6.51, §1 BW.

Exoneratie bij aansluitingen op Antennenet

Artikel 11.2.4, enige paragraaf onder subtitel 'b) Exoneratie bij aansluitingen op Antennenet' Algemene Voorwaarden bevat een absolute aansprakelijkheidsbeperking ("*noch enige andere vergoeding*"). Omwille van reeds vermelde redenen is dergelijke beperking niet alleen als onrechtmatig te beschouwen, maar is die ook strijdig met het vigerend recht.

De DNG kiest inderdaad vrij zijn aansluitingswijze, en er wordt verwacht dat hij dit weloverwogen doet: de lagere aansluitingskosten die gepaard gaan met een aansluiting op het antennenet, hebben de keerzijde dat er sneller sprake kan zijn van een storing, net omwille van het niet-redundant aangesloten zijn. Dit kan er echter niet toe leiden dat hij *elk* recht op vergoeding (behoudens de vergoeding of compensatie voor flexibiliteit) verliest. De eventueel terecht door de DNG te dragen implicaties van de gekozen aansluitingswijze, moeten verder verfynd worden.

2.4.9. Artikel 11.3 – Laattijdige aansluiting en heraansluiting

Artikel 11.3 Algemene Voorwaarden lijkt te doelen op de regeling vervat in art. 4.1.11/3 en 4.1.11/4 juncto art. 4.1.11/2 Energiedecreet aangaande, respectievelijk de “Forfaitaire vergoeding bij laattijdige aansluiting” en de “Forfaitaire vergoeding bij laattijdige heraansluiting”.

Bovenstaande analyses van art. 11.2.3 en 11.2.4 Algemene Voorwaarden (supra) zijn grotendeels te transponeren naar de analyse van art. 11.3 Algemene voorwaarden:

- Vooreerst:

Artikel 11.3 Algemene Voorwaarden gaat lijnrecht in tegen de ratio legis van de decreetgever en schendt manifest de letter van de wet. De vergoedingsplicht wordt in de Algemene Voorwaarden namelijk afhankelijk gesteld van *“hetgeen vermeld wordt onder Artikel 11.3.1. (foutaansprakelijkheid)”*, waardoor niet alleen de fout van de DNB maar ook de toerekenbaarheid aan de DNB moet worden aangetoond (door de DNG). De parlementaire voorbereidingen maken nochtans op diverse plaatsen duidelijk dat het net de bedoeling was om *de bewijslast* (van de DNG) bij het “fout”-begrip los te laten (eigen onderlijningen):

“[...] Bedoeling is netgebruikers te ontslaan van het leveren van het bewijs van een fout die de oorzaak van hun schade was, en in ruil hiervoor te voorzien in een – weliswaar beperkte – vergoeding. Deze vergoeding zou daarbij door de netbeheerder uitbetaald worden.” (Memorie van Toelichting bij het “Ontwerp van decreet houdende wijziging van het Energiedecreet van 8 mei 2009, wat betreft de aansprakelijkheid van netbeheerders”, Stuk 2291 (2013-2014) Nr. 1, bladzijde 22, vierde paragraaf, in fine).

“Daarbij wordt getracht een evenwicht te vinden tussen, enerzijds, de bewijslast van de netgebruiker, die opgeheven wordt, en, anderzijds, het beperken van de vergoedingsplicht van een bij wet aangeduide persoon die niet per sé de veroorzaker van de schade is.” (Memorie van Toelichting bij het “Ontwerp van decreet houdende wijziging van het Energiedecreet van 8 mei 2009, wat betreft de aansprakelijkheid van netbeheerders”, Stuk 2291 (2013-2014) Nr. 1, bladzijde 22, zesde paragraaf).

“[...] geopteerd voor het invoeren van een vergoedingsplicht, naast de reeds bestaande aansprakelijkheidsregels, naar analogie met de langdurige stroomonderbreking en de laattijdige aansluitingen en heraansluitingen.” (Memorie van Toelichting bij het “Ontwerp van decreet houdende wijziging van het Energiedecreet van 8 mei 2009, wat betreft de aansprakelijkheid van netbeheerders”, Stuk 2291 (2013-2014) Nr. 1, bladzijde 18, eerste paragraaf onder subtitel ‘Voorgestelde regeling’)

“Het gaat om een foutaansprakelijkheid waarbij een wettelijk vermoeden van fout in hoofde van de distributienetbeheerder wordt geïntroduceerd. De bewijslast van fout is met andere woorden omgekeerd, en rust niet op de netgebruiker. Dit vermoeden van fout is weerlegbaar: het bewijs van afwezigheid van fout rust op de distributienetbeheerder.” (Memorie van Toelichting bij het “Ontwerp van decreet houdende wijziging van het Energiedecreet van 8 mei 2009, wat betreft de aansprakelijkheid van netbeheerders”, Stuk 2291 (2013-2014) Nr. 1, bladzijde 24, eerste paragraaf onder subtitel ‘Foutaansprakelijkheid met omkering bewijslast’)

“Dit blijkt uit de zinsnede “behoudens indien [de DNB] kan bewijzen dat hij de laattijdigheid van de aansluiting niet heeft kunnen beletten.”. Als dus de distributienetbeheerder weet aan te tonen dat [hij de laattijdige] aansluiting [...] niet kon beletten, is de vergoeding niet verschuldigd.” (Memorie van Toelichting bij het “Ontwerp van decreet houdende wijziging van het Energiedecreet van 8 mei 2009, wat betreft de aansprakelijkheid van netbeheerders”, Stuk 2291 (2013-2014) Nr. 1, bladzijde 24-25, tweede paragraaf onder subtitel ‘Foutaansprakelijkheid met omkering bewijslast’)

“Ook hier geldt het feit dat het om een foutaansprakelijkheid gaat, maar dan met een omkering van bewijslast. Dit blijkt uit de bewoordingen “behalve als [de DNB] kan bewijzen dat hij de laattijdigheid van de heraansluiting niet heeft kunnen beletten.”. Als, met andere woorden, de distributienetbeheerder weet aan te tonen dat [hij] de heraansluiting [...] niet kon beletten, is de vergoeding niet verschuldigd [...].” (Memorie van Toelichting bij het “Ontwerp van decreet houdende wijziging van het Energiedecreet van 8 mei 2009, wat betreft de aansprakelijkheid van netbeheerders”, Stuk 2291 (2013-2014) Nr. 1, bladzijde 26, eerste paragraaf onder subtitel ‘Foutaansprakelijkheid met omkering bewijslast’)

- Daarnaast:

Artikel 11.3 Algemene Voorwaarden beperkt de aansprakelijkheid van de DNB op diverse wijzen:

- enkel rechtstreekse gevolgen
- geen gedeelde aansprakelijkheid
- enkel materiële schade
- uitsluiting indirecte materiële schade
- uitsluiting directe immateriële schade
- uitsluiting indirecte immateriële schade
- enkel schade van derden die ook netgebruikers zijn
- uitsluiting doorwerking verbintenissen van DNG met derden:
 - schadebedingen
 - forfaitaire boetes
 - “take or pay” clausules
 - buitencontractuele (schade)vorderingen van derden
 - gederfde winst
 - bedrijfsonderbreking
 - verlies van goodwill
 - verlies van een contract
 - verlies van omzet
 - verlies van gegevens
 - verlies van een kans
 - reputatieschade
 - morele schade
 - ...
- verdere verlaging maximaal aansprakelijkheidsplafond
- Etc.

Omwille van reeds vermelde redenen (supra) zijn de beperkingen als onrechtmatig te beschouwen wegens het scheppen van kennelijke onevenwichten tussen de rechten en plichten van partijen (cf. aansprakelijkheidsbeperkingen als onrechtmatig beding).

- Tot slot:

Artikel 11.3 Algemene Voorwaarden beperkt de aansprakelijkheid van de DNB op diverse wijzen (supra, vorig opsommingsstreepje, onder “Daarnaast”). Deze beperkingen zijn tevens en vaak, omwille van reeds vermelde redenen (supra), eenvoudigweg strijdig met het vigerend recht (supra).

2.4.10. Artikel 11.4 – Werkzaamheden aan de aansluiting

Artikel 11.4 Algemene Voorwaarden voert, op zijn beurt, beperkingen van de aansprakelijkheid door. Bovenstaande analyses (supra) zijn transposeerbaar.

2.4.11. Artikel 11.5 – Procedure bepalingen inzake de aanspraak op vergoeding

De bepalingen uit art. 11.5 Algemene Voorwaarden kunnen als onrechtmatig worden beschouwd, wegens het scheppen van kennelijke onevenwichten tussen de rechten en plichten van partijen.

Voorbeelden naar onevenwicht: motivatieplicht, formalisme, vervaltermijn, identificering(splicht) aansprakelijke (derde), opgave kostenraming, (potestatieve voorwaarde bij) doorverwijzingsbeslissing verzekeraar.

De bepalingen uit art. 11.5 Algemene Voorwaarden mogen niet strijdig zijn met het vigerend recht, in het bijzonder met art. 4.1.11/2 tot en met 4.1.11/5 Energiedecreet (cf. “*De bepalingen van onderafdeling III tot en met V gelden behoudens andersluidende contractuele bepalingen.*”)¹⁷.

Met betrekking tot het bepalen van de voorwaarden en procedure, *ratione personae*: “*De Vlaamse Regering bepaalt, na advies van de VREG, de voorwaarden en de procedure tot indiening van de aanvraag van de vergoeding*”;¹⁸ en “*De overige uitwerking van een procedure kan, zo nodig, bij uitvoeringsbesluit bepaald worden*”.^{19, 20+}

De samenhang tussen/De wederzijdse toepasselijkheid van art. 11.5.1 en 11.5.2 Algemene Voorwaarden is minstens als onduidelijk te beschouwen – kwalificaties als misleidend en manifest strijdig zijn (eveneens) mogelijk.

De eerste twee paragrafen van art. 15 (getiteld “Geschillen en bevoegdheid”) Algemene Voorwaarden bevatten eveneens *procedure* bepalingen. Zo bepaalt art. 15, eerste paragraaf, in fine: “*De DNG kan bij de DNB objectieve informatie opvragen met het beschikbare detail van het incident dat aan de basis zou kunnen liggen van de klacht zonder dat dit enige fouterkenning van de DNB inhoudt.*” De VREG acht het nodig, o.a. in het licht van de (structurele) duidelijkheid en begrijpelijkheid van het contract, dat het recht op objectieve informatie verplaatst wordt naar artikel 11.5 (dat *procedure* bepalingen bevat). Artikel 15 Algemene Voorwaarden kan zodoende en bijvoorbeeld hertiteld worden als “Toepasselijk recht en bevoegde rechtbank”, en enkel nog de (huidige) laatste twee paragrafen bevatten – voor zover die niet strijdig zouden zijn met het vigerend recht of als onrechtmatig te beschouwen zouden zijn.

¹⁷ Art. 4.1.11/2, eerste lid Energiedecreet.

¹⁸ Art. 4.1.11/3, laatste lid; Art. 4.1.11/4, laatste lid; Art. 4.1.11/5, §4, laatste lid Energiedecreet.

¹⁹ Memorie van Toelichting bij het “Ontwerp van decreet houdende wijziging van het Energiedecreet van 8 mei 2009, wat betreft de aansprakelijkheid van netbeheerders”, Stuk 2291 (2013-2014) Nr. 1, bladzijde 30, derde paragraaf onder subtitel ‘Procedure’.

²⁰ Zie ook art. 3.1.43 Besluit van 19 november 2010 van de Vlaamse Regering houdende algemene bepalingen over het energiebeleid (hierna “Energiebesluit”).

2.4.12. Algemene opmerking aangaande ‘Schadevergoeding bij inbreuk in verband met persoonsgegevens’ en ‘Forfaitaire vergoeding bij laattijdige plaatsing van een digitale meter’

De Algemene Voorwaarden lijken de vergoedingen, zoals benoemd in bovenstaande titel en zoals bedoeld in art. 4.1.11/6 en 4.1.11/7 Energiedecreet, niet bijzonder te behandelen. Dit kan, doch minstens is de samenhang met en de toepasselijkheid van de hierboven besproken artikelen uit de Algemene Voorwaarden met betrekking tot (andere) (forfaitaire) vergoedingsplichten onduidelijk.

2.4.13. Algemene opmerking aangaande beperkingen van aansprakelijkheid en verlagen van aansprakelijkheidsplafonds

In zoverre geen strijdigheden met het vigerend recht zouden voorliggen, in het bijzonder met betrekking tot de dwingende bepalingen uit de diverse aansprakelijkheidsregimes die het Belgische recht rijk is (supra);²¹ alsook

in zoverre de bedingen uit het Voorstel Aansluitingscontract, inclusief de bijhorende bijlagen, niet strijdig zouden zijn met de regels met betrekking tot *per definitie* onrechtmatige bedingen (de zogenaamde ‘zwarte lijst’);²² dan

zijn bedingen nog steeds als *vermoed* onrechtmatig te beschouwen (aan de hand van de zogenaamde ‘grijze lijst’ en wegens ontbreken van bewijs van het tegendeel);²³ of

kunnen bedingen nog steeds als onrechtmatig worden beschouwd (aan de hand van de zogenaamde ‘open normen’).²⁴

De VREG stelt vast dat Fluvius, binnen het (beperkt) wettelijk kader van exoneratiemogelijkheden, geen stukken bijbrengt die het tegendeel bewijzen van vermoed onrechtmatige bedingen (cf. de ‘grijze lijst’), noch stukken bijbrengt die dienend kunnen zijn bij de beoordeling van het al dan niet rechtmatig karakter van bedingen (cf. de open normen).

De Commissie voor Onrechtmatige Bedingen maakte reeds in 2014 een bijzonder uitgebreide analyse en heldere samenvatting van de exoneratiemogelijkheden voor distributienetbeheerders.²⁵

²¹ Zie in het bijzonder art. 5.89, §1, derde en vierde lid BW; art. 6.3, §1, tweede lid, in fine BW; art. 6.50, §1 BW; art. 6.51, §1 BW.

²² Zie in het bijzonder art. VI.83, 13°-14° en 25° WER.

²³ Zie in het bijzonder art. VI.91/5, 3°-4° en 6° WER.

²⁴ Zie in het bijzonder art. 5.52, eerste en tweede lid BW; art. 1.8, 22° WER juncto VI.82 WER; art. VI.91/3 WER.

²⁵ Zie Commissie voor Onrechtmatige Bedingen, Advies inzake de reglementen van de distributienetbeheerders van 26 november 2014, bladzijde 26-38 (titel ‘III. Aansprakelijkheidsregeling’) en 46-48 (titel ‘III. Aansprakelijkheidsregeling’).

2.5. Bijlage “Cabine met meerdere netgebruikers” – Enkele aandachtspunten

Deze bijlage regelt een (door meerdere individuele eindgebruikers) “gedeelde aansluiting”, via een gemeenschappelijke cabine.

In artikel 1 wordt geschetst dat het om een uitzonderingssituatie gaat, waartoe de DNB expliciet akkoord moet gaan. Dit doet uiteraard de vraag rijzen in welke situaties Fluvius dit akkoord zou geven, en wanneer niet. De VREG wenst inzicht te krijgen in het beleid van Fluvius, alsook te weten welke beslissingscriteria en -voorwaarden door Fluvius worden gebruikt.

Fluvius informeerde de VREG dat de aansluiting via een cabine met meerdere netgebruikers zelfs hun eigen voorkeurswijze van aansluiting op midden- of hoogspanning betreft, als sprake is van meerdere, *nieuw* aan te sluiten netgebruikers op eenzelfde perceel. Als voorbeelden werden daarbij gegeven: de nieuwe aansluiting van 2 grote winkels; of een nieuwe winkel met laadinfrastructuur. In geval van een *bestaande* aansluiting op midden- of hoogspanning, met vraag tot bijkomende aansluiting op eenzelfde perceel, zou dan weer bij voorkeur een afzonderlijke, bijkomende cabine geplaatst worden (en dus niet geopteerd worden voor het toevoegen van een netgebruiker aan de bestaande cabine).

Het is de VREG niet duidelijk welke beslissingscriteria en -voorwaarden door Fluvius worden gebruikt om voornoemde aansluitingswijze (gedeelde aansluiting, via gemeenschappelijke cabine) al dan niet toe te staan. Hoger werd reeds gewezen op een aantal belangrijke elementen in deze context: de monopolistische positie van Fluvius, de beperkte onderhandelingsruimte voor de netgebruikers, de onmogelijkheid voor de netgebruiker om aansluiting tot het net te krijgen zonder het aansluitingscontract, de kwalificatie van het aansluitingscontract als toetredingscontract, de risico's aangaande vrij in te vullen/vrij te bepalen bedingen of voorwaarden, etc.

Daarnaast, wanneer netgebruikers een aansluiting delen, via een gemeenschappelijke cabine, moeten zij onderling akkoord gaan wie de verantwoordelijke ‘uitbater’ is. Doordat de regelgeving uitgaat van slechts één netgebruiker per aansluiting, gelden heel wat rechten en plichten ten aanzien van die ene netgebruiker. Beide netgebruikers (achter één enkele aansluiting) kunnen daarnaast ook geïmpacteerd worden door acties, of een nalaten, van die ene netgebruiker (de ‘uitbater’).

Tot slot, dient ook deze bijlage tegen het juridische licht te worden gehouden. (Precontractuele) informatie- en transparantieverplichtingen; de regels aangaande de geldige totstandkoming van het contract (waaronder de wilsgebreken, in het bijzonder ‘dwaling’ en ‘misbruik van omstandigheden’); het verbod op onrechtmatige bedingen, potestatieve voorwaarden en oneerlijke handels- en marktpraktijken; de goede trouw; de dwingende bepalingen uit de van toepassing zijnde aansprakelijkheidsregimes; etc. dienen in rekening te worden gebracht.

2.6. Bijlage “Modulatie van productie-installaties (en energieopslagfaciliteiten) op bevel van de distributienetbeheerder” – Enkele aandachtspunten

Deze bijlage is van toepassing op productie-installaties en opslagfaciliteiten die, conform hogere regelgeving, onderhevig kunnen zijn aan modulatie.

Deze bijlage bevatte in het initiële, ter consultatie voorgelegde voorstel, veel meer bepalingen. De VREG verzocht evenwel, in het kader van deze procedure, om heel wat bepalingen te schrappen – omwille van de ondertussen in voege getreden hogere regelgeving (art. 4.1.17/5 Energiedecreet en art. 1.5.1 TRDE), waarmee die bepalingen niet meer conform waren.

Met betrekking tot art. 2 (getiteld “Technische uitrustingen voor modulatie van de productie-installatie of elektriciteitsopslagfaciliteit”), kan, in het bijzonder, verwezen worden naar de reeds aangehaalde opmerkingen aangaande (precontractuele) informatie- en transparantieplichtingen (cf. tarieven en kosten) en is het ook hier aan te bevelen concrete weblinken/doorverwijzingen naar de bedoelde onlinevindplaatsen te voorzien.

Met betrekking tot art. 4 (getiteld “Testen van de modulatie door de DNB”), valt het ontbreken van een regeling aangaande de (minstens financiële en juridische) gevolgen op.

Met betrekking tot art. 5 (getiteld “5 Vergoeding bij modulatie van productie-installatie of elektriciteitsopslagfaciliteiten op bevel van de netbeheerder”), kan opnieuw en in het bijzonder, verwezen worden naar de reeds aangehaalde opmerkingen aangaande (precontractuele) informatie- en transparantieplichtingen (cf. compensatie en tarieven “*gebaseerd op*”) en is het andermaal aan te bevelen concrete weblinken/doorverwijzingen naar de bedoelde onlinevindplaatsen te voorzien.

Met betrekking tot art. 6 (getiteld “Inbreuken”), eerste bolletje (cf. uitbetaling van groenestroom- of WKK-certificaten schorsen als sanctie) valt vooreerst te verwijzen naar de tekst van art. 7.1.6, §5 Energiedecreet (eigen onderlijningen):

“§ 5. De netbeheerder kan de uitbetaling schorsen van de minimumsteun, bedoeld in § 1 en § 3, aan installaties, aangesloten op zijn net of op gesloten distributienetten, gekoppeld aan zijn net, indien deze niet voldoen aan de verplichtingen, opgelegd in of krachtens de technische reglementen, vermeld in artikel 4.2.1, tot alsnog aan deze verplichtingen wordt voldaan.”

In art. 7.1.6, §5 Energiedecreet staat niet te lezen dat de netbeheerder de uitbetaling van groenestroom- of WKK-certificaten (ook) kan schorsen indien de installaties en/of de netgebruikers niet voldoen aan *contractuele verplichtingen*, of aan *verplichtingen opgelegd in of krachtens een met de netbeheerder afgesloten contract*.

Daarnaast valt ook te verwijzen naar de relevante parlementaire voorbereidingen (eigen onderlijningen):

“Netbeheerders krijgen ook de mogelijkheid om de uitbetaling van de minimumsteun te schorsen indien blijkt dat de installaties niet volgens het technisch reglement worden geëxploiteerd [...]” (Advies Raad van State bij het “Ontwerp van decreet houdende wijziging van het Energiedecreet van 8 mei 2009, wat betreft de omzetting van de Richtlijn van de Europese Unie 2012/27/EU van 25 oktober 2012 betreffende energie-efficiëntie en de toekenning van groenestroomcertificaten, warmte-krachtcertificaten en garanties van oorsprong”, Stuk 2338 (2013-2014) Nr. 1, bladzijde 81, laatste zin)

“Het kan niet zijn dat deze producenten enerzijds niet voldoen aan de verplichtingen die hen worden opgelegd in het kader van het veilig beheer van het net, maar anderzijds wel steun krijgen voor de geproduceerde elektriciteit.” 25 (Memorie van Toelichting bij het “Ontwerp van decreet houdende wijziging van het Energiedecreet van 8 mei 2009, wat betreft de omzetting van de Richtlijn van de Europese Unie 2012/27/EU van 25 oktober 2012 betreffende energie-efficiëntie en de toekenning van groenestroomcertificaten, warmtekrachtcertificaten en garanties van oorsprong”, Stuk 2338 (2013-2014) Nr. 1, bladzijde 25, tweede zin)

De netbeheerder kan bijgevolg enkel en alleen de uitbetaling van groenestroom- of WKK-certificaten schorsen indien blijkt dat de installaties niet volgens het technisch reglement worden geëxploiteerd en zodus niet voldoen aan de verplichtingen die hun worden opgelegd in het kader van het veilig beheer van het net.

Indien de sanctie uit art. 7.1.6, §5 Energiedecreet, via art. 6 (eerste bolletje) van voornoemde bijlage, een sanctie zou zijn die ook van toepassing is op verplichtingen die niet in het kader van het veilig beheer van het net worden opgelegd, zou dit in strijd zijn met de geest en letter van het Energiedecreet.

De VREG stelt voor om art. 6, eerste lid van voornoemde bijlage, als volgt te wijzigen, zodat de beperkingen duidelijker naar voren komen (wijzigingen staan onderlijnd):

Als de DNB inbreuken aan de installaties van de DNG vaststelt (waaruit blijkt dat de installaties niet volgens de technische reglementen worden geëxploiteerd, zij een goede werking van het modulatiemechanisme in het gedrang brengen, en waardoor niet wordt voldaan aan de verplichtingen die worden opgelegd in het kader van het veilig beheer van het net), kan de DNB, indien van toepassing en conform 7.1.6, §5 Energiedecreet, de uitbetaling van groenestroom- of WKK-certificaten die voor de betreffende productie-installatie zijn toegekend schorsen. De DNB kan de uitbetaling schorsen tot op het moment dat de DNG aan de DNB bewijst dat hij de nodige aanpassingen (die noodzakelijk zijn in het kader van het veilig beheer van het net) heeft uitgevoerd. Afhankelijk van de aard van de inbreuken en de aanpassingen kan dit een controle en conformiteitsanalyse ter plaatse door de DNB vergen.

Daarnaast kan de DNB de toegang van de DNG tot het net geheel of gedeeltelijk ontzeggen conform het TRDE. Afhankelijk van de aard van de inbreuk is deze ontzegging van toegang tijdelijk of definitief.

Met betrekking tot art. 7 (getiteld “Aansprakelijkheid”), kan verwezen worden naar de reeds hoger gemaakte analyse (cf. aansprakelijkheidsbeperkingen als onrechtmatige beding; dwingende bepalingen uit de diverse aansprakelijkheidsregimes).

Tot slot, redactioneel, lijken niet alle kruisverwijzingen te kloppen. Zo wordt er aangaande aansprakelijkheid verwezen naar art. 9 (terwijl de contractuele regeling in art. 7 terug te vinden is) en wordt er verwezen naar een onbestaand artikel 8.

3. Conclusie

3.1 In het algemeen

In het algemeen stelt de VREG vast dat de legislatieve kwaliteit van het Voorstel Aansluitingscontract ondermaats is: basale verbintenisrechtelijke regels worden niet gevolgd; bepalingen zijn manifest strijdig met de wet, ondanks dat daar in het verleden reeds op werd gewezen en/of de betrokken rechtsregels eenvoudig te consulteren zijn; structuur en overzicht zijn vaak zoek.

De legislatieve kwaliteit van ter goedkeuring voorgelegde teksten heeft niet alleen een impact op de (redelijke) termijn waarbinnen de VREG een beslissing kan nemen, maar impacteert ook de werking van de VREG.

De VREG wordt gefinancierd met publieke middelen en dient daar efficiënt mee om te gaan. De VREG is geen corrector maar een regulator.

3.2 In het bijzonder

De ter goedkeuring voorgelegde tekst bevat veel onduidelijkheden – al dan niet bewust, waardoor verwarring en rechtsonzekerheid, zelfs dwaling en misleiding op de voorgrond treden. De tekst werkt wilsgebreken, alsook de daarmee samenhangende (partiële) nietigheid van het contract in de hand.

Diverse (precontractuele) informatie- en transparantieplichtingen, alsook de goede trouw worden geschonden. Voornoemde schendingen zijn niet alleen problematisch an sich, maar kunnen tevens tot de (precontractuele) aansprakelijkheid van Fluvius leiden en opnieuw de nietigheid van het contract met zich meebrengen.

De ter goedkeuring voorgelegde tekst schept, op een veelvoud van plaatsen, kennelijke onevenwichten tussen de rechten en plichten van partijen, wat resulteert in een omvangrijk aantal onrechtmatige bedingen. Dit resultaat wordt niet alleen bereikt door toepassing van de zogenaamde ‘open normen’, ook vermoed onrechtmatige bedingen (de zogenaamde ‘grijze lijst’) en zelfs absoluut verboden onrechtmatige bedingen (de zogenaamde ‘zwarte lijst’) worden teruggevonden. De toepasselijkheid van de regels met betrekking tot onrechtmatige bedingen werd reeds (geruime tijd geleden) geëxpliciteerd door de betrokken wetgevers en bevestigd door de hoogste hoven.

Het verbod op potestatieve voorwaarden lijkt eveneens te worden geschonden.

De ter goedkeuring voorgelegde tekst voorziet in praktijken die als (misleidende) oneerlijke handels- en/of marktpraktijken kunnen worden gekwalificeerd.

Er lijken inbreuken voor te liggen met betrekking tot de geldige totstandkoming van het contract.

Tot slot lijkt de ter goedkeuring voorgelegde tekst, in het bijzonder de aansprakelijkheidsregeling, in strijd te zijn met zowel de letter als geest van de wet. Dwingende bepalingen uit het Energiedecreet, de Wet Productaansprakelijkheid, Boek VI WER, Boek 5 BW en (toekomstig) Boek 6 BW worden geschonden.

De Commissie voor Onrechtmatige Bedingen maakte reeds in 2014 een bijzonder uitgebreide analyse en heldere samenvatting van de exoneratiemogelijkheden voor distributienetbeheerders.²⁶

Gezien het bovenstaande kan de ter goedkeuring voorgelegde tekst onmogelijk worden goedgekeurd door de VREG.

3.3 Quo vadis?

De VREG wijst erop dat vele onderdelen van de hierboven gemaakte analyses ook van toepassing zijn op het Huidige Aansluitingscontract. Het laten '(over)leven' van het Huidige Aansluitingscontract, en het opbergen van de plannen om tot een nieuw aansluitingscontract te komen, zal zodoende geen juridische zoden aan de dijk brengen. De ernst en omvang van de juridische problemen staat daaraan in de weg. De parlementaire voorbereidingen expliciteren in dat kader overigens (eigen onderlijningen):

“In het kader van dit goedkeuringsproces zal de VREG er op toezien dat de aansprakelijkheidsregels op een door beide contractpartijen, dus ook door de netgebruikers, gedragen regeling uitmaakt. [...] Indien dit niet het geval blijkt te zijn, zal het de VREG toekomen de door de netbeheerder voorgestelde bedingen niet goed te keuren, waardoor teruggevallen wordt op de bepalingen van het decreet.” (Memorie van Toelichting bij het “Ontwerp van decreet houdende wijziging van het Energiedecreet van 8 mei 2009, wat betreft de aansprakelijkheid van netbeheerders”, Stuk 2291 (2013-2014) Nr. 1, bladzijde 5, tweede paragraaf onder subtitel ‘Onverminderd contractuele bepalingen’)

De VREG hoopt daarom op een ernstige herziening (cf. art 1.2.4 §5, tweede lid TRDE) van het Voorstel Aansluitingscontract (en de bijhorende bijlagen) door Fluvius en hoopt spoedig een nieuw voorstel te mogen ontvangen.

Finaal, bijvoorbeeld bij uitblijven van een ernstige herziening, kan de VREG, onder andere: algemene voorwaarden en typeovereenkomsten vaststellen in technische reglementen (art. 4.2.1, §2, 6° Energiedecreet); kan hij de voorwaarden voor de aansluiting op of de toegang tot het elektriciteitsdistributienet te allen tijde, al dan niet op verzoek van belanghebbenden, op eigen initiatief wijzigen of laten wijzigen (art. 1.2.4 §3, in fine *juncto* art. art. 1.2.4 §6 TRDE); etc.

Deze beslissing beperkt de VREG geenszins in zijn actiemogelijkheden. Deze beslissing is een momentopname en de VREG zal stevast kunnen handelen naar eigen (voortschrijdend) inzicht.

²⁶ Zie Commissie voor Onrechtmatige Bedingen, Advies inzake de reglementen van de distributienetbeheerders van 26 november 2014, bladzijde 26-38 (titel ‘III. Aansprakelijkheidsregeling’) en 46-48 (titel ‘III. Aansprakelijkheidsregeling’).

4. Beschikkend gedeelte

De VREG beslist:

Artikel 1. tot verzoek om herziening, door Fluvius, van het ter goedkeuring voorgelegde “Aansluitingscontract Elektriciteit – Middenspanning en Hoogspanning (1 kV < Un < 36 kV)”, inclusief de bijhorende bijlagen;

tot verzoek om, uiterlijk 12 maanden na de inwerkingtreding van deze beslissing, een nieuw ontwerp over te maken aan de VREG;

Artikel 2. dat deze beslissing in werking treedt op de dag van de publicatie op de website van de VREG.

Voor de VREG,
te Sint-Joost-ten-Node

Digitally signed by
Pieterjan Renier
Ondertekend door: Pieterjan Renier (Signature)
Ondertekentijd: 20-11-2024 | 16:14:49 CET
DocuSign
C: BE
Uitgever: Citizen CA
F26A5D189DB443D892EFA7DB82D18350

Pieterjan Renier,
Algemeen directeur

Bijlagen:

1. **Hoofdttekst** “Aansluitingscontract Elektriciteit – Middenspanning en Hoogspanning (1 kV < Un < 36 kV)”
2. **Bijlage** “Algemene voorwaarden betreffende de Aansluitingen op het Elektriciteitsdistributienet Middenspanning en Hoogspanning” (met bijkomende, onderliggende bijlage “Bepaling van de forfaitaire schadevergoeding in het kader van het Aansluitingscontract elektriciteit Middenspanning en Hoogspanning (1 kV < Un <= 36kV)”)
3. **Bijlage** “Lokale productie-installaties en noodgroepen”
4. **Bijlage** “Modulatie van productie-installaties op bevel van de Distributienetbeheerder”
5. **Bijlage** “Cabine met meerdere netgebruikers”
6. **Bijlage** “Bepaling van de forfaitaire schadevergoeding in het kader van het Aansluitingscontract elektriciteit Middenspanning en Hoogspanning (1 kV < Un <= 36kV)” (zie ook de bijlage “Algemene voorwaarden [...]”)
7. **Bijlage** “TRANS HS aansluiting”
8. **Bijlage** “TRANS LS aansluiting”